

Giới thiệu Tình Yêu Của Ác Ma

Đối với những người đang yêu mọi thứ xung quanh mình chỉ toàn màu hồng và luôn cảm thấy yêu đời lạc quan. Anh thường dành cho cô những lời có cánh, những lời yêu thương xuất phát từ sự chân thành của Anh có giá trị hơn bất cứ thứ gì quý giá. Bởi sự lãng mạn mà chỉ những người yêu nhau mới cảm thấy nó tuyệt vời thế nào.

Tình Yêu Của Ác Ma là tựa truyện ngôn tình lấy bối cảnh thời hiện đại khi kể về chuyện tình đầy ngọt ngào giữa anh và cô. Họ gặp nhau trong một lần tình cờ, để rồi thứ cảm xúc lạ như chiếm lấy tâm hồn của cả hai, khiến họ yêu nhau say đắm để rồi chợt nhận ra, mình không thể sống thiếu nhau.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Trong căn phòng nhỏ khóa kín, ánh sáng mờ ảo hắt lên bốn bức tường trắng toát lạnh lẽo, một cô bé khoảng mười hai mười ba tuổi, khuôn mặt nhỏ nhắn, mái tóc đen mượt gọn sóng xoắn tung, đôi mắt to đen ngầy dại, chăm chú nhìn vào một khoảng không cố định, cửa phòng vịn mở, tiếng bước chân đi vào, âm thanh khóa cửa vang lên, dường như tất cả chẳng chút liên quan tới cô, ánh mắt cô vẫn đờ đẫn vô hồn.

Người đàn ông bước lại gần, ngồi xuống giường, kéo cô bé vào lòng, giờ tay vuốt ve tóc cô, dịu dàng nói “ Nhân Nhân có nhớ anh không!”

Anh khẽ thở dài, xoay mặt cô lại đối diện với mình, đặt lên đó một nụ hôn nồng cháy “ Anh thật nhớ em “ Dứt lời, tay anh lần xuống áo cô, nhẹ nhàng cời bỏ từng nút thắt một, nhìn làn da trắng nõn, bộ ngực chưa phát dục nhỏ bé, mềm mại, đầu ngực hồng nhạt chỉ hơi nhú lên, nhưng nhiều đó thôi cũng làm người đàn ông trước mặt rạo rực, anh đã khao khát, mong chờ giây phút này thật lâu, thật lâu.

Anh cúi đầu ngậm lấy bầu ngực sữa tươi non vào miệng, giống như thưởng thức mỹ vị ngon nhất trên đời, âm thanh chắc chắc vang vọng, yết hầu ừng ực liên tục nuốt xuống, miệng anh mở lớn, đem cả bầu ngực vui trong miệng mình, liếm mát, từng tế bào trong người anh bắt đầu kêu gào, trái tim đập rộn ràng, bầu vật anh mơ ước cuối cùng đã tới tay, hạ thân căng cứng đau nhức, dục vọng như ngọn lửa bùng cháy thiêu đốt tất cả lý trí của anh.

Anh rời khỏi người cô bé, đem quần áo trên người giải thoát, tựa như giải thoát cho con thú đói khát bên trong người mình, cơ thể trần trụi lộ ra dưới ánh đèn mờ nhạt, làn da hơi trắng, không có cơ bắp cuộn cuộn, nhưng vẫn hoàn mỹ cân xứng không chút mỡ dư thừa giữa hai chân là cựa vật thô to oai vệ ngẩng cao đầu.

Anh đỡ người cô nằm xuống giường, đem mớ quần áo vương vãi trên người cô lột sạch, lần đầu tiên đôi mắt to tròn xinh đẹp nhìn về phía anh, anh đè lên người cô, đưa lưỡi liếm lên đôi môi dụ hoặc, dịu dàng hỏi.

“ Em biết anh không?”

Đôi mắt vẫn nhìn anh chằm chằm, nhưng cô bé không hề lên tiếng, anh lại mở miệng giống như tự nói với bản thân mình “ Anh mãi mãi sẽ không buông tay”

Anh há miệng ngậm lấy đôi môi cô, dùng lưỡi tách mở hàm răng trắng chui vào bên trong khoang miệng ngọt ngào, anh mút mạnh, lực đạo không chút không chế, dường như muốn đem cô ăn vào trong bụng. cô bé dưới thân anh bị đau khẽ nhủu mày, bàn tay hết sức thô lỗ xoa bóp bộ ngực sữa non nót, lưỡi anh trượt dài từ miệng cô, liếm xuống cổ, dùng răng cắn lên phần da thịt mịn màng, rất nhanh hiện lên một dấu răng đỏ ửng.

“ A “

Âm thanh yếu ớt nhẹ bật ra. Đầu lưỡi rất nhanh lướt tới xương quai xanh mê người, anh liếm vòng theo hình khung xương, đem nước bọt của mình bôi từng tắc da trơn mịn, anh liếm xuống đầu ngực nhỏ xíu , đột nhiên dùng răng cắn mạnh, đầu ngực bỗng chốc bật máu.

“ A...”

Lần này tiếng kêu có chút vang vọng. Lưỡi anh lần xuống rốn cô, chui vào lỗ nhỏ tuyệt đẹp, đối với anh từng centimet trên người cô đều là vô cùng hấp dẫn gọi tình, anh đem nước bọt thấm ướt, vừa cắn vừa mút, làn da trắng nõn hiện lên những dấu răng xen lẫn những dấu hôn đỏ tươi thật kích thích. Anh cúi xuống, giương mắt chăm chú quan sát vùng nữ tính thần bí, lông mao còn chưa xuất hiện, một mảnh trắng hồng dụ hoặc, cả người anh run run, thú tính mạnh mẽ trời dấy. Anh cảm lấy bàn chân tinh xảo, thon dài, le lưỡi liếm từ gót chân cô lên trên, rồi lại dùng răng cắn xuống, anh phải để lại thật nhiều dấu vết trên cơ thể này, như vậy mới thỏa mãn được nỗi khát khao cháy bỏng trong anh. Môi anh dừng lại ngay phần đùi trắng tinh, vùng da chỗ này đặc biệt mỏng manh, anh dùng răng gât gao cắn mạnh, rất nhanh máu tươi liền theo đó chảy ra, một màu đỏ rực rỡ chói mắt. Thân thể cô bé nhúc nhích, âm thanh khe khẽ đứt quãng.

“ Đau...đau...”

Anh thêm khát đưa lưỡi liếm lên những giọt máu đang rỉ ra, rồi như cảm thấy chưa đủ, anh áp miệng lên vết thương mút lấy máu, khoe môi nở một nụ

cười mà quý, thì thăm.

“Ngọt quá!”

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Đầu óc cô bé mơ màng, chỉ cảm nhận được từng cơn đau nhức từ cơ thể truyền đến, cô hé miệng hóp hóp không khí, cố gắng lục lại trong mớ ký ức hỗn độn, bỗng tìm được bóng dáng dịu dàng, giọng nói ấm áp luôn yêu thương che chở cho cô, miệng cô bé mấp máy, âm thanh réo rắc ngọt ngào vang lên.

“Mẹ...mẹ ơi!”

Người đàn ông đang quỳ phía dưới chân cô có chút cứng đờ, rất nhanh anh lấy lại bình tĩnh tiếp tục động tác đang dang dở của mình. Hai tay anh sờ lên nụ hoa trắng hồng xinh đẹp, đầu anh cúi xuống đưa mũi lại gần hít một hơi thật sâu, mùi hương thiếu nữ thơm mát như chất kích thích cực mạnh xông vào khoang mũi anh, truyền thẳng lên đại não, từng dây thần kinh bỗng dựng căng lên giật giật, ý nghĩ muốn đem cô bé này từng miếng từng miếng ăn vào trong bụng ngày càng thôi thúc.

Ngón tay vẽ vòng quanh nụ hoa non nớt, vuốt ve hai cánh hoa khép chặt, anh dùng tay tách nhẹ, quan sát khe huyết đỏ hồng nhỏ xíu. Cô bé vẫn nằm yên nhìn lên trần nhà lạnh lẽo, ngoài chút hình ảnh vụn vặt mơ hồ, cô không biết gì nữa, cả người mệt mỏi uể oải, chỉ biết chớp chớp đôi mắt to đen mịt mờ.

Anh đem ngón trỏ chọc vào trong khe huyết mịn màng, chỉ một ngón tay cũng khiến cho lỗ nhỏ căng đầy, đè ép bài xích dị vật xâm nhập, anh tăng thêm lực đẩy đem ngón tay tiến sâu vào hơn nữa, đụng phải lớp màng mỏng chắn ngang.

“A...”

Cô bé bị cảm giác lạ lẫm kéo về chút ý thức, bật ra tiếng kêu. Anh rút ngón tay, thay bằng miệng mình, ngậm lấy hai búi thịt bên ngoài dây dưa, mút mát, rồi há miệng cắn lên viên trân châu run run.

“Á...”

Cô bé hét lên, cơ thể càng thêm run rẩy lợi hại. Anh dùng răng cắn chặt viên hạch tâm nhỏ bé, kéo căng rồi đột ngột buông ra, nhìn ngắm đầu thịt rướm máu lắc lư, tựa như đang kinh hoàng sợ hãi lẫn trốn, anh hài lòng mỉm cười vui vẻ, gặm thịt dưới thân càng phồng to đầu đón, gân xanh nổi lên dữ tợn, liên tục ngóc đầu, như muốn nhắc nhở chủ nhân, nó đang cực kỳ đói khát.

Anh chồm lên người cô, hai ngón tay vói vào đôi môi anh đào, khuấy động, đột nhiên đôi mắt long lanh nhìn thẳng vào anh, u mê khó hiểu.

“Em không cần hiểu, chỉ cần tận hưởng là được “

Giọng nói trầm thấp vang lên, mặc dù biết đầu óc cô bé không được bình thường nhưng anh vẫn bị đôi mắt cô thu hút, lên tiếng trả lời. Anh thờ dài ảo não, đúng là bản thân chưa đủ nhẫn tâm đây mà. Anh rút ngón tay dính đầy nước bọt, lần nữa quỳ xuống giữa hai chân cô, dùng chất lỏng trơn trượt sền sệt xoa lên khe huyết bé xíu, chà sát cả bên trong và bên ngoài, tới khi khe huyết co rút chảy ra mật dịch ngọt ngào, hương khí quyến rũ bay ra, cổ họng anh lẫn lộn, thêm khát, cúi đầu ngậm lấy khe suối róc rách, thật ngon, đúng như trong tưởng tượng của anh, hỗn hợp nước bọt và mật dịch của cô pha trộn lại là thứ đồ uống ngon nhất mà anh từng thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Ánh đèn êm dịu, chiếu lên hai bóng dáng trần trụi trên chiếc giường đơn trắng tinh, cô bé nằm yên, hai chân bị ép giang rộng, người đàn ông vùi cả khuôn mặt vào giữa cạp sát, giống như muốn đem hỗn hợp anh vừa pha chế bôi đầy lên mặt mình, anh ngẩng đầu trên mặt vương vãi chất dịch trong suốt, đặc quánh do bị không khí hong khô, sóng mũi cao thẳng, làn môi mỏng khiêu gợi, một đôi mắt chìm ung súc bén, từng đường nét như điêu khắc, hợp thành bộ mặt tuấn mỹ yêu nghiệt bức người.

Anh đè lên người cô, ngậm lấy đôi môi anh đào, dùng lưỡi đẩy mở hàm răng trắng bóng, tìm kiếm đầu lưỡi ẩm ướt, gặm gao mút chặt, cổ họng cô bé ' ư

..ư ' kháng nghị, đầu lưỡi bị giữ lấy, miệng mở to, nước bọt theo khoe môi chảy ra.

Hai tay anh đặt lên cặp ngực sữa xoa bóp, anh thấy mình muốn cô gần như phát điên, đã tới giới hạn chịu đựng, một khi giải thoát, anh không biết bản thân mình sẽ làm ra những chuyện điên cuồng gì, nhưng tất cả đều đã quá muộn, anh sẽ không, tuyệt đối không buông tha cho cô. Bàn tay anh cầm lấy côn thịt to lớn trướng đau, chống lên khe huyết bé xíu ướt át, đẩy vào trong, cô bé bị đau đón dưới thân đánh úp, cơ thể bắt đầu nhúc nhích kháng cự, âm thanh ư a trong cổ họng ngày càng vang, đôi mắt đen láy long lanh mờ lệ. Quy đầu ở ngay khe nhỏ, vừa tiến vừa nong, cổ đem tầng tầng lớp lớp tường thịt mở ra, âm đạo quá mức chật hẹp, không dung chứa nổi cự vật thô to xâm chiếm, xiết lại ngăn chặn.

Cảm giác mất hồn sung sướng khi nhét vào cơ thể cô càng làm anh trở nên ác liệt, anh dồn lực lên phần mông săn chắc, thúc mạnh côn thịt xuyên qua lớp màng mỏng tiến vào sâu bên trong.

“A...”

Anh thở hắt thư sướng, kèm theo đó là tiếng thét thống khổ vọt ra khỏi miệng cô, hai hàng nước mắt như mưa liên tục trút xuống, cô bé chỉ biết cảm giác đau đón tận tâm can này vô cùng đáng sợ, cô ghen ngào.

“Mẹ...đau...Nhân Nhân ...đau quá “

Đôi mắt anh đỏ sọc vì bị tình dục khổng chế, lý trí dường như bốc hơi theo không khí bay đi, anh bắt đầu luật động rút ra rồi mạnh mẽ đâm vào, côn thịt mang theo cả máu tươi ướt đầm, khuấy động trong âm đạo chật hẹp, không ngừng đào bới mở rộng lối vào, thô bạo ma sát lên vách thịt mịn màng, miệng huyết căng đầy muốn nứt rách, một lần đồ dần bật mở, rướm máu.

Đau đón, nhúc nhối, buổi rất là cảm xúc trong cô bé lúc này, cô không biết làm sao với người đàn ông đang đè lên người mình, liên tục làm mình khổ sở, cô cố gắng nắm chặt tay, đâm đâm vào người phía trên. Người đàn ông bỗng dừng động tác, cơ thể có chút cứng ngắt quỳ lên, không phải do bị cô bé chống cự mà bất ngờ, do anh cảm thấy dưới thân đang ướt sũng. Trong không khí dần bốc lên mùi ngai ngái của nước tiểu, cô bé dưới thân anh đã tiểu ra không chút ngập ngừng, nhìn vào khe huyết đang còn vương vãi từng giọt nước màu vàng nhạt, tách tách rơi xuống, nổi bật trên chiếc giường trắng tinh một mảnh vàng ươm, đối với anh mọi thứ của cô đều là tuyệt nhất, mùi vị nước tiểu, hỗn hợp dục hoặc của máu trinh pha lẫn mật dịch, anh nở một nụ cười tà ác, như một con quỷ dữ từ địa ngục mới chui ra ...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Anh nhìn cơ thể nhỏ bé lơ lửng trên giường, nhếch miệng nói “ Em thật hư nha “

Dứt lời anh bước xuống giường, thân thể trần truồng mở khóa, vặn cửa bước ra ngoài. Một lúc sau, cửa mở, người đàn ông đẩy theo chiếc xe phát thuốc của bệnh viện đi vào, cô bé nhìn thấy càng run rẩy lợi hại, hai mắt mở to hoảng sợ, cổ sức quơ quơ tay áp ứng.

“Đừng...đừng mà ...”

Anh bình thần lấy một ống tiêm, rút thứ chất lỏng nhàn nhạt từ trong lọ nhỏ, tiêm thẳng vào tay cô, cô bé trên giường vùng vẫy chống cự yếu ớt. Anh lấy ra hai sợi dây màu trắng, cột hai tay cô lên đầu giường, khuôn mặt như thiên sứ của cô bắt đầu phát sinh phản ứng, hai mắt tròn tròn, miệng gào lên thống khổ.

“A a a.” Hai tay không ngừng giật mạnh muốn thoát ra. Anh im lặng quan sát phản ứng của cô, vói về mặt si mê say đắm, thân thể nhỏ nhắn mềm mại quần quai trong con co giật, cô là người đẹp nhất mà anh từng gặp, chỉ cần nhìn thấy cô một lần thôi cũng đủ khiến cho anh ngày đêm mơ tưởng. Anh lấy thêm miếng vải nhét vào miệng cô, ngăn ngừa trong con co giật cô cắn trúng lưỡi mình, giọng nói trầm thấp lạnh nhạt.

“Em sẽ nhanh chóng quên đi tất cả, thế giới của em chỉ có thể tồn tại duy nhất một người, là anh - Tư Vũ Thần!”

Anh lấy trên xe đẩy một tuýt thuốc mỡ phía ngoài dán hai chữ thử nghiệm, leo lên giường, bỏ qua mùi vị gay mũi, anh nhẹ nhàng xoa thuốc lên khe thịt hỗn độn, hai ngón tay chọc thẳng vào âm đạo êm dịu xoay xoay tìm kiếm điểm G nhấp nhô, xoa lên, vừa ấn vừa dây động tác hết sức nhẹ nhàng.

Đầu óc cô bé dần trở nên mê man, tất cả chỉ còn một màn sương trắng, hạ thận bắt đầu ngứa ngáy khó chịu, máu trong người giống như nước phút chốc sôi lên sùng sục, cô bé rất muốn, rất muốn, nhưng cô cũng không biết làm sao để thỏa mãn cơn khát khao quay cuồng này. Khe huyết non nớt ướt sũng, hai ngón tay dần tăng lực chà sát, bỗng chốc tia nước ngọt ngào bắn ra tung tóe, cô bé ư ư rên rỉ, bị cảm xúc mê mẩn hôn đánh úp lại, cô lần đầu được nếm dư vị cao trào của tình dục .

“Thích không? Giờ tới lượt anh “ Anh hài lòng mỉm cười. Cầm lấy côn thịt thô to thúc mạnh vào động nhỏ đang co rút.

“Ừm...a...”

Cô bé lắc lắc đầu, hạ thể căng đầy đau đớn, dường như còn mang theo một chút vui thích không tên. Hai tay anh ép mở chân cô thành hình chữ M, để khe huyết càng phơi bày rõ nét, còn thịt dăm vào càng sâu hơn, anh ngất ngây điên cuồng, hung hăng dùng sức ra vào, còn thịt bị âm đạo bao lấy xiết chặt, cảm giác giải thoát rồi lại bóp nghẹn, cứ lần lượt xuất hiện, thoải mái, sung sướng, cảm xúc thăng hoa không ngừng nở rộ trong linh hồn cần cỗi trống rỗng của anh.

Hạ thân dần bị xé mở, một màu đỏ tươi chảy ra, còn thịt của anh quá mức thô to chỉ biết gắt gao chiếm lấy, dùng lực cường bạo. Nhưng cô bé không còn phân biệt được đau đớn thống khổ là gì, chất thuốc trơn bóng thoa lên lối vào, thấm vào tường thịt mịn màng, như có hàng ngàn hàng vạn con kiến làm tổ, bò tới bò lui quấy phá, thật may là có cây gậy thô to chà lên đánh đuổi, cô rất vui vẻ tận hưởng, hai chân càng phối hợp giang rộng để nó dễ dàng giúp cô, cô muốn mạnh hơn, nhiều hơn nữa, đem nó đập tan, xé rách thành từng mảnh nhỏ, lần đầu tiên cô bé mỉm cười, nụ cười của một thiên thần lạc lối.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Lâm Phong giờ tay ấn lên mi tâm, hai mắt giăng đầy tia máu đỏ li ti, đã hai ngày qua anh đều thức trắng cả đêm.

Đưa điều thuốc cháy dở lên môi rít một hơi, thở ra khói trắng mịt mù, một môi, bắt lực, trái tim như bị ai đó khoét sâu, máu chảy đầm đìa, một người luôn sống trong giết chóc như anh bỗng chốc vô cùng sợ hãi, anh nghĩ chỉ cần cố gắng thêm một chút thôi, anh sẽ có được thiên sứ của mình, anh đánh đổi mọi thứ để xây lên một thiên đường cho cô, nhưng trớ trêu thay thiên sứ của anh bị bắt nhốt, “Cộc, cộc, cộc” Tiếng gõ cửa đột ngột vang lên. Lâm Phong điều chỉnh về mặt, âm thanh lạnh lùng trả lời.

“Vào đi”

Văn Cương bước vào trên tay cầm một tập hồ sơ đặt lên bàn, Lâm Phong vội vàng cầm lên, càng xem hai hàng mày của anh lại càng nhíu chặt.

“Bệnh viện tâm thần số 1, viện trưởng Tư Vũ Thần, 24 tuổi, trẻ vậy sao?” Lâm Phong lẩm bẩm.

Văn Cương thấp giọng nói “Bệnh viện đó không phải nơi bình thường, còn được bên cảnh sát lẫn quân đội duy trì, hắc bạch lưỡng đạo cũng phải dè chừng không dám xâm phạm, lực lượng của chúng ta ở đây mỏng như vậy, vốn không thể chống lại, cũng không có cách nào cướp người”

Lâm Phong đứng dậy đi về phía cửa sổ, vén màn nhìn cảnh phồn hoa náo nhiệt bên dưới, nếu không có cô, những thứ anh cố gắng tranh đoạt trong mấy năm qua, hay thậm chí là sinh mạng này tồn tại có ý nghĩa gì, anh vẫy tay cho thuộc hạ lui ra, đôi mắt nhìn vào đêm đen trước mặt, ký ức như trở về năm đó, khi anh lần đầu trông thấy cô.

Câu chuyện bắt đầu khi Lâm Phong 17 tuổi mẹ anh dắt anh vào sống trong nhà họ Cố, với nhan sắc diễm lệ lại ham giàu sang phú quý, bà sẵn sàng vứt đi tự trọng, chấp nhận thân phận vợ bé, Cố Phán còn có một người vợ tên Họa Tư Mi và đưa con gái năm tuổi tên Cố Nhân Nhân. Lần đầu nhìn thấy cô, anh cứ ngỡ mình đang hoa mắt, bỗng nhiên nhìn thấy thiên sứ giáng trần, cô bé như tỏa ra vòng hào quang sáng chói, soi rọi cuộc đời âm u mờ mịt không mục đích sống của anh, nhưng rất nhanh một người phụ nữ xuất hiện đem thiên sứ giấu đi không cho bất kỳ người nào bén mảng tới gần, đây nhà phía sau thành nơi cấm địa, anh không thể bước chân vào, qua đám người làm anh biết được, thiên sứ của anh bị ngốc, trời ban cho cô bé những thứ tình xảo hoàn mỹ nhất trần đời, lại lấy đi trí tuệ vốn nên có của cô.

Từ nhỏ ai nhìn thấy cô cũng mơ tưởng thêm muốn, người mẹ đáng thương vì quá yêu đứa con bé bỏng của mình, đã buông bỏ mọi thứ, chỉ sống vì mục đích duy nhất chăm sóc bảo vệ cô, đó là một người mẹ vĩ đại luôn sống vì con mình. Năm năm trôi qua ngày nào anh cũng lén lút nhìn trộm, dù chỉ là khuôn mặt phớt qua cũng làm anh cả ngày vui vẻ rạo rực, nung nấu quyết tâm nhất định phải có được cô, anh liên hệ với người cha ruột đang bán mạng gầy dựng cơ nghiệp tại vùng biên giới, anh sẽ dùng đôi tay này tạo nên một thiên đường giành riêng cho cô.

Nhưng hôm nay trở về tin tức nhận được khiến anh bàng hoàng, trong một đêm nhà họ Cố chết ba mạng người, theo báo đài đưa tin, Họa Tư Mi và mẹ anh cãi vã, bà vô tình đẩy mạnh khiến mẹ anh đập đầu xuống bàn chết tại chỗ, sau đó trong cơn hoảng sợ giằng co với Cố Phán bị ông đẩy xuống cầu thang, lúc này Cố Nhân Nhân thấy mẹ bị thương liền cầm lấy bình hoa đập thẳng vào đầu ba mình, hiện trường còn có ba người làm chứng, Lâm Phong nhếch miệng cười mỉa, muốn buộc tội còn không đủ lý do sao, dù là người ngu nhìn vào cũng thấy nhiều điểm vô lý, anh đã nhìn trộm Nhân Nhân hai năm, tính cách của cô bé anh còn không rõ sao, em ấy ngu ngơ đáng yêu, có thể ngồi cả ngày chỉ để nhìn một chú kiến nhỏ, kết cục Nhân Nhân của anh bị nhốt trong bệnh viện tâm thần, đừng nói bệnh viện đó là pháo đài, dù là địa ngục anh cũng phải đi vào ...

Lâm Phong thờ dài, như chợt nhớ ra điều gì, anh lật lật tập tài liệu trên tay, nhân chứng sao lại có di Lâm...không thể nào, đó là người luôn ân cần chăm sóc mẹ con Nhân Nhân, ai cũng có thể phản bội họ nhưng bà nhất định là không, trong chuyện này rốt cục là sao.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 6

Trên chiếc giường đơn, tấm lưng trần trụi ướt sũng của Tư Vũ Thần liên tục nhấp nhô, cặp mông săn chắc mạnh mẽ luật động như muốn đem cô bé nhỏ nhắn dưới thân xuyên thủng.

Nhân Nhân cong người, hai chân mở rộng hết mức có thể đón lấy cự vật sẫm màu đâm vào, cổ há miệng thở hắt, tiếng rên bị niêng vãi chèn lại, nước bọt không được nuốt xuống tràn ra hai bên mép, Tư Vũ Thần giờ tay lấy miếng vải trong miệng cô ra, lè lưỡi liếm sạch nước bọt đang rơi vãi, đầu lưỡi tìm đến khoang miệng ngọt ngào khuấy động, trêu chọc đầu lưỡi trơn mềm của cô, Nhân Nhân hét lên sung sướng, cơ thể mẫn cảm lại đạt tới cao trào, hoa huyết co rút xiết chặt đường như muốn đem côn thịt bóp nghẹn.

Tư Vũ Thần rút cự vật ra ngoài, quy đầu run run từng chập, âm thanh tóc tóc vang lên, từng tia đặc sệt trắng ngà bắn ra tung toé đầy trên người cô, Tư Vũ Thần mỉm cười, dùng tay đem tinh dịch của mình bôi lên khắp người Nhân Nhân, giống như dã thú đang đánh dấu lãnh địa, anh hài lòng nhìn ngắm tác phẩm của mình, cả người cô bé đầy dấu hôn và dấu răng đỏ tươi, đầu ngực còn rướm máu, làn da trắng hồng bóng loáng lấp lánh vì được tinh dịch anh xoa lên, quả thật vô cùng dụ hoặc.

Nhân Nhân sau cơn cao trào dần tỉnh táo ngược nhìn Tư Vũ Thần, ngây ngô nói “Đói...đói” “Đã một tuần nay Nhân Nhân chỉ chích thuốc và truyền nước, không được ăn bất cứ cái gì.

Tư Vũ Thần ngồi dậy ẵm cô bé đi ra khỏi căn phòng với nhiều mùi vị hỗn tạp, trên hành lang dài phản chiếu ánh đèn vàng heo hắt, tường đá cũ kỹ, hai bên tổng cộng có mười hai căn phòng đóng kín, bóng dáng trần trụi bước đi vững vàng, đây là địa ngục của riêng Tư Vũ Thần, không một ai có thể đi vào, mỗi lần xuống đây anh đều thích khóa thân để cơ thể trở về thời kỳ nguyên thủy, không che đậy, không lừa dối.

Tư Vũ Thần mở căn phòng phía ngoài cùng đi vào trong, điều ngạc nhiên là căn phòng này không trắng toát lạnh lẽo lại được tô vẽ một màu hồng mới tinh, có trời mới biết vì căn phòng này, Tư Vũ Thần đã chật vật biết bao nhiêu, nên anh chỉ giành cho Nhân Nhân lúc cô bé đi ngủ, tầng hầm này cấm người ra vào nên mọi thứ trong đây đều do anh đích thân xử lý, có lẽ mỗi một người cũng không khó bằng việc trang trí một căn phòng giam buồn cười như thế này, định đặt cô bé lên chiếc giường màu hồng phấn xinh đẹp, lại liếc nhìn cơ thể nhỏ bé một cái, thật dơ, anh không muốn phải dọn dẹp tiếp, xoay người đi ra ngoài phòng, rẽ vào hành lang kế tiếp, đi đến gần cánh cổng đóng chặt kèm theo hai lớp chấn bằng song sắt.

Tư Vũ Thần bế Nhân Nhân vào căn phòng cửa ngoài màu trắng gần đó, từ đầu tới giờ đôi mắt to tròn long lanh vẫn luôn chăm chú nhìn anh, đặt Nhân Nhân vào trong bồn tắm cũ mềm, anh chợt nhớ nơi này không có nước nóng, anh chỉ thích cảm giác lạnh băng của nước thấm vào từng tế bào trên người, luôn làm tinh thần sáng khoái da thịt tê dại, anh không thích dòng nước ấm áp làm người ta trở nên mềm yếu ủy mị, cơ thể nhỏ bé bắt đầu run rẩy, xung quanh kín mít không có gió lùa nhưng mọi thứ đều làm bằng đá, hơi lạnh ẩm mốc, nhiệt độ rất thấp.

Tư Vũ Thần đành bước vào trong bồn tắm, đem cơ thể nhỏ nhắn của cô đặt lên người mình, đưa tay mở vòi, một dòng nước lạnh băng ào ào chảy xuống. Nhân Nhân co rúm người, giường đôi mắt đen láy mờ sương kinh hoàng nhìn anh.

“Lạnh...lạnh quá”

Tư Vũ Thần vuốt ve khuôn mặt nhúm vì sợ hãi, nhẹ nhàng nói “Gonan, vận động một chút liền không lạnh nữa”

Nói xong anh cầm côn thịt to lớn tìm đến khe huyết nhỏ xíu nhét vào trong.

“A...” Hạ thân bất ngờ bị lấp đầy Nhân Nhân bật thét lên, thật khó chịu, âm đạo lại trở nên ngứa ngáy, cô không biết phải làm sao, đưa mắt nhìn anh cầu cứu.

“Em động đi” Tư Vũ Thần chỉ cho cô bé cách nhún nhảy trên thân anh. Thuốc bôi trơn mà anh dùng tác dụng thật tốt, âm đạo chỉ cần bị ma sát, cô bé liền trở nên ham muốn, anh hài lòng tựa lưng lên thành bồn, ngắm nhìn cô bé đang bị tình dục khổng lồ.

Hai tay Nhân Nhân vịn lên lồng ngực nóng bỏng cặp mông trắng nõn không ngừng nâng lên ấn xuống, khe huyết bị ép nuốt lấy côn thịt cứng rắn, hỗn hợp mật dịch và máu tươi chảy ra hòa vào trong nước, nhưng cô bé lại không hề có cảm giác đau đớn, ngược lại vô cùng phấn khích vui sướng, muốn cự vật nhét càng sâu hơn.

“Ừm.a...ừm.a...” Nhân Nhân rên ri liên hồi, thành thật nói “Thích...thích lắm...”

“Ừ em thích bao nhiêu cứ lấy, anh không ngại” Tư Vũ Thần mặc kệ cô bé có hiểu hay không, dịu dàng trả lời.

Tư Vũ Thần vớt nước lên người cô tẩy rửa, đầu ngực đỏ hồng bị dòng nước lạnh chảy qua dưng đứng thật mê người, anh nuốt nước bọt lè lưỡi liếm một vòng quanh đôi môi mọng, không thể gấp gáp phải từ từ huấn luyện cô cái đã...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 7

Tư Vũ Thần mỉm cười nhìn cô bé đang không ngừng lên xuống, hai mắt nhắm nghiền, đôi môi anh đào hé mở ư ư a rên rĩ, anh đưa tay đè lại vai cô.

“Ngoan, lát vào phòng rồi chơi tiếp, được không?” Tư Vũ Thần nói từng chữ từng chữ một cho cô dễ hiểu. Đôi mắt nai tơ mơ màng nhìn anh chớp chớp, giọng nói ngọt lịm trong trẻo vang lên.

“Vào phòng...tiếp tục?”

Tư Vũ Thần ha ha cười lớn, vuốt ve mái tóc lượn sóng đen mượt của cô “Ừ Nhân Nhân nghe lời anh sẽ cho tiếp”

Nhân Nhân thành thật gật đầu “Nghe lời”

Tư Vũ Thần giữ nguyên tư thế kết hợp của hai người, bé cô bé đứng dậy, liếc nhìn xung quanh, một cái khăn cũng không có, lại nhìn cô bé đang vòng tay ôm chặt cổ mình, thân thể đã bắt đầu run lên vì lạnh. Tư Vũ Thần nhanh chóng bước ra ngoài, mỗi một bước đi còn thịt thò to lại thúc mạnh vào khe huyết nhỏ bé, mạnh mẽ dứt khoát đâm sâu vào trong, hai viên tròn tròn dưới cự vật theo quán tính hất về phía trước đập vào cặp mông trắng nõn tạo nên hai dấu đỏ ửng, tiếng thờ dòn dập và tiếng rên dứt quãng vang vọng trong hành lang lạnh lẽo.

“Ưm...a...a...a...” Nhân Nhân ngửa đầu miệng há to cổ gắng hít thở, đột nhiên môi anh ập tới, ngấu nghiến cắn mút đôi môi mềm mại của cô, tìm kiếm đầu lưỡi ẩm ướt bên trong, khéo léo treu trọc kéo về miệng mình, gắt gao hút lấy không buông.

Tư Vũ Thần xoay người dùng lưng đẩy cửa bước vào phòng, đi thẳng tới giường đặt cô bé xuống dưới, chỗ kết hợp bỗng bị cưỡng ép tách ra, trống rỗng khó chịu. Nhân Nhân ngẩng đầu nhìn anh, khẩn cầu.

“Muốn...còn muốn”

Tư Vũ Thần ngồi xuống giường, còn thịt cứng rắn dựng đứng, nghe giọng nói trong veo của Nhân Nhân còn ngóc ngóc đáp lại. Hai mắt Nhân Nhân lóe sáng lấp lánh nhìn chăm chăm còn thịt to lớn, mỉm cười ngây ngô bỏ lại gần, Tư Vũ Thần nắm lấy cằm Nhân Nhân, kéo ánh mắt cô nhìn lên mặt mình.

“Thích nó không?” Tư Vũ Thần hỏi.

Nhân Nhân liếc nhìn xuống dưới, lại nhìn vào mắt anh, vui vẻ gật đầu.

“Em có muốn nó cũng thích em không?” Tư Vũ Thần hỏi tiếp.

“Muốn...” Nhân Nhân vội vàng trả lời.

“Vậy em làm nó vui đi, nó mà vui thì sẽ thích em” Tư Vũ Thần thấp giọng dạy dỗ.

“Vui...làm sao cho nó vui?” Nhân Nhân gãi đầu, khó hiểu nhìn anh.

“Em hôn nó, liếm nó, thể hiện em yêu nó, nó sẽ vui” Tư Vũ Thần dịu dàng dụ dỗ, cô bé chần chờ một chút rồi cúi đầu xuống, hôn lên quy đầu đỏ sẫm, dọc theo còn thịt một đường hôn xuống đáy.

“Bé ngoan, lè lưỡi liếm đi”

Tư Vũ Thần vừa thờ hỗn hển vừa nói. Nhân Nhân quỳ úp sấp giữa hai chân Tư Vũ Thần, đôi môi anh đào hé mở, chiếc lưỡi nóng rực đưa ra nhẹ nhàng từng chút một liếm từ gốc lên trên đỉnh tròn, đầu lưỡi chui vào lỗ nhỏ trên quy đầu ẩn ẩn, còn thịt giật giật, vài giọt dịch trắng đục trào ra, dính vào lưỡi Nhân Nhân, mằn mặn, cô thoáng dừng lại, chép miệng, ngược đầu nhìn anh. Tư Vũ Thần đang chìm trong cảm xúc thoải mái vui sướng chợt bị cắt ngang, cúi xuống bắt gặp đôi mắt ngây thơ đang nhìn mình.

“Sao lại ngừng?” Anh có chút mất hứng hỏi.

“Mặn...không ngon” Nhân Nhân nôm nớp lo sợ nói.

“Mặn?” Tư Vũ Thần nhìn vật nam tính còn vương chút dịch trắng mới vỡ lẽ “Em chê nó sao? Nó sẽ giận, không thích em nữa, sau này cũng không chơi với em” Giọng Tư Vũ Thần trở nên nghiêm nghị, đầu mày nhíu chặt hăm he.

“Không, không có” Nhân Nhân xua tay, lắc đầu khẳng định.

“Vậy tiếp tục đi” Tư Vũ Thần ấn đầu cô xuống. Nhân Nhân đưa chiếc lưỡi ướt sũng liếm từ đỉnh quy đầu xuống dưới, đụng hai viên tròn trịa co ro, lưỡi cô liếm vòng từng viên một, rồi lại liếm lên trên, cổ họng khô khốc, nước bọt hầu như trét toàn bộ vào cự vật trước mặt, miệng thật mỏi, nhưng cô bé không dám ngừng lại. Tư Vũ Thần mừng thầm vì mình còn để quên chai nước ở đầu bàn, giờ tay cầm lên, lắc lắc, nghe tiếng nước va chạm, cô bé đang liếm nuốt nước bọt ngẩng đầu lên.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 8

Tư Vũ Thần nở nụ cười tà mị, nhìn cô bé ngơ ngác trước mặt, hỏi “ Em khát nước không?”

Nhân Nhân bé nhỏ lập tức gật đầu, còn vô cùng đáng thương nói thêm “ Rất khát nha”

Tư Vũ Thần mở nắp chai, đưa tới môi uống một ngụm lớn, rồi nhìn cô bé, giơ tay chỉ lên miệng mình. Nhân Nhân rón rén quỳ thẳng, ngược đôi mắt e dè nhìn anh như để xác nhận cô bé hiểu đúng. Tư Vũ Thần gật gật đầu đáp lại. Đôi môi mềm mại của Nhân Nhân áp tới, mút lấy môi anh, đầu lưỡi xòe vào trong tìm kiếm nguồn nước mát lạnh, liên tục ực ực nuốt lấy, cuống theo đầu lưỡi nóng ẩm của anh về khoang miệng mình hút chặt, cô bé gấp gấp lưng sục, nuốt lấy từng giọt nước bọt cuối cùng trong miệng anh. Nhân Nhân lại ngẩng đầu nhìn anh đầy mong chờ, anh đưa tay tiếp tục uống một ngụm nước, lần này không đợi môi cô áp lên anh đã hé miệng, dòng nước từ khe môi anh chảy xuống, qua cái cằm khiêu gợi, yết hầu mê người, lồng ngực phập phồng, chảy qua lỗ rốn quyến rũ biến mất trong đám lông xanh nam tính.

“ Bé ngoan liếm nhanh đi “ Âm thanh khàn khàn của Tư Vũ Thần vang lên.

Nhân Nhân đắn đó, không biết phải liếm từ trên xuống hay là từ dưới lên, thì bàn tay rộng lớn đã ép đầu cô vào mảnh lông xanh của mình, đầu lưỡi đỏ hồng nhỏ bé của cô lè ra, lục lọi tìm kiếm một chút trong đám cỏ xanh mượt rồi dần lên trên, bàn tay đè đầu cô dừng tại lỗ rốn, cô liền dùng lưỡi liếm xoay vòng, tiếp đó hé miệng mút lấy từng mép da thịt xung quanh miệng rốn, tiếng 'chụt chụt' bú mút vang lên không ngừng, bàn tay dần nới lỏng, đầu lưỡi cô bé tiếp tục đi lên trên, đụng tới lồng ngực, bàn tay bỗng nhiên đổi hướng, ấn đầu cô vào viên thủ du đang dựng đứng.

“ Ừm... Ngoan bú mạnh một chút “ Tiếng thờ dốc, kèm theo đó là giọng nói khàn đặc. Nhân Nhân nghe lời dùng hết lực bú mạnh, gất gao mút chặt viên thủ du trong miệng.

“ Cẩn...cẩn mạnh lên “ Tiếng thờ dốc dần chuyển sang hỗn hển, giọng nói đứt quãng.

Nhân Nhân đành dùng răn cắn lên đầu thịt nhỏ xíu, Tư Vũ Thần bị cảm xúc vừa tê dại vừa đau nhói kích thích, anh muốn hét lên sung sướng, cơn thịt cứng rắn phồng lên như muốn nổ tung. Anh đẩy cô xuống giường, rằng cô vẫn cắn chặt đầu ngực anh, bị kéo đột ngột giật mạnh một cái đầu ngực rướm máu, sắc đỏ ma mị càng làm đầu óc anh quay cuồng, cảm xúc thật tuyệt, kích thích mê mẩn, anh cảm cơn thịt sẫm màu gần xanh nổi lên chẳng chịt như muốn vỡ ra, tìm đến khe huyết sung đỏ thúc mạnh vào.

Đúng lúc này tiếng chuông báo động có chuyện nguy cấp cần anh xử lý vang lên. Hai đầu mày nhú chặt, anh lại lâm vào tình cảm trước nay chưa thấy bao giờRút cự vật đang kêu gào, bỏ qua đôi mắt đen láy mờ sương nhìn anh, anh bấm mặt mũi mở khóa lấy ra một kim tiêm và một lọ thuốc nhỏ, hết sức thành thực tiêm vào người cô, bước tới chiếc tủ nhỏ lấy bộ quần áo bệnh nhân, mặc lên người Nhân Nhân, xong anh nhìn xung quanh, đúng là thiếu nhiều thứ, tầng hầm này từ trước tới giờ chủ yếu chứa xác người, nên thiếu thốn cũng là lẽ đương nhiên...anh nhanh chân bước thẳng ra ngoài.

Bệnh viện tâm thần này vốn là của dòng họ Tư Vũ, đời này truyền lại đời kia, nội thất cũ xua, giống như một pháo đài đóng kín, trong đây cất giữ rất nhiều bí mật ghê tởm của các nhân vật then chốt, những mặt trái ác độc, hay những thú vui bệnh hoạn ...Dòng họ Tư Vũ vẫn đứng sừng sững không gì lay chuyển được còn có liên quan tới một bí mật trong gia tộc, bệnh viện còn đào sâu nghiên cứu lĩnh vực trí não con người, rất nhiều loại thuốc kỳ lạ mà chỉ trong này mới có.

Trong văn phòng viện trưởng, đôi mắt sắc lạnh của Tư Vũ Thần nhìn người đàn ông đang cúi đầu báo cáo phía trước.

“ Nó tham gia party sex bày đàn? Sao anh không đi ngăn lại, có vậy mà cũng gọi tôi “ Tư Vũ Thần có chút không vui xen vào.

“ Nhưng Như....à em cậu đã lấy đi một lọ X2 đang thử nghiệm “ Hứa Hành nói tiếp “ Cậu cũng biết loại thuốc đó kích thích cực kỳ mạnh, tôi sợ sẽ xảy ra án mạng “

“ Hừ, anh biết thuốc đó quan trọng còn để nó lấy, rồi bắt tôi phải đi theo giải quyết rắc rối do nó gây ra, mặc kệ, lần này nó có chết cũng không liên quan tới tôi “

“ Cậu giúp con bé đi, nó mới mười lăm còn nhỏ nên dễ xúc nổi, dù gì nó cũng là em cậu, xin cậu nếu không sẽ không kịp”

Tư Vũ Thần đứng lên bước lại phía tủ kính, chiếc tủ trong suốt chứa thật nhiều chai lọ, có lẽ đây là lý do nó không cần khóa lại, nhìn vào hàng đồng bên trong rất dễ hoa mắt, tư Vũ Thần cầm lấy một lọ xanh nhạt đưa cho Hứa Hành, nói thêm.

“ Nếu không nghĩ tới lòng trung thành và thâm giao mười mấy năm của hai ta, lần này nó chết không thể nghi ngờ, nếu anh thích nó như vậy cũng nên xuất chút lực đừng suốt ngày chỉ lo chiều chuộng “

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Một tiếng trước, trong căn phòng tổng thống sa hoa của khách sạn Kim Đô, một cô gái khoảng mười lăm mười sáu tuổi, khuôn mặt băng lãnh, đôi mắt nâu nhạt sắc bén, mái tóc đen dài suông mượt, hai chân bắt chéo nhìn chăm chăm ba cô gái và hai người con trai đang lẫn lộn trên mặt đất, đôi môi đỏ mọng khẽ nhếch lên.

”Trịnh Thiên ơi Trịnh Thiên, hôm nay tao sẽ cho mày biết địa ngục là như thế nào “

Cả người Trịnh Thiên không ngừng run rẩy, cố gắng ngẩng đầu nhìn Tư Vũ Như, đôi mắt tràn đầy oán hận “Mày không thả tao ra, ba tao sẽ không buông tha cho mày đâu “

Tư Vũ Như ngửa đầu cười lớn, phảng phất nghe được một câu chuyện hài “Ha ha, không tha cho tao, ba mày là cái thá gì, một thị trường nhỏ nhỏ cũng muốn đụng đến dòng họ Tư Vũ “

Trịnh Thiên cố nặn ra nụ cười, âm thanh ngày càng nhỏ dần “Dòng họ Tư Vũ, nực cười, đứa con hoang như mày thì ra về...”

Ánh mắt Tư Vũ Như dần trở nên độc ác, giọng nói như từ địa ngục vang lên “Vì câu nói này của mày, tao bảo đảm hôm nay mày không còn mạng ra khỏi đây “Nói xong cô cầm điện thoại lên, rồi ra lệnh “Cho vào đi “

Cửa phòng bật mở, dẫn đầu là vệ sĩ A Cường của Tư Vũ Như, theo sau là hai người đàn ông mập lùn béo ụ, A Cường bước tới cúi đầu nói “Người đã dẫn đến, chủ nhân còn sai bảo gì không?”

”Cầm lấy, tiêm vào người tội nó đi “Tư Vũ Như lấy từ trong túi xách ra một lọ thuốc và kim tiêm đặt lên bàn.

A Cường cầm lấy, nhanh chóng làm theo mệnh lệnh của Tư Vũ Như, năm người phía dưới đã bắt đầu mê man, hai mắt trợn trừng nhìn người đàn ông với vẻ mặt vô cảm đang tiêm thứ thuốc không rõ vào người bọn họ.

”Như Như, xin cậu, cậu tha cho mình đi” San San sợ hãi khóc rống lên, bò tới níu chân Tư Vũ Như.

”Quá muộn rồi, là bọn mày gây sự trước, nếu hôm nay người thua là tao, tao nghĩ tao cũng sẽ thảm như vậy, tội mày gọi sẵn hai thằng cho tao phải không, ha ha, không đủ đâu, tao có gọi thêm hai người cho tội mày, bảo đảm tội mày sẽ thích mê cho xem “Tư Vũ Như mỉm cười, một cước đá bay San San.

”Quên giới thiệu một chút, đây là hai người có tiền án tiền sự về tội bạo dâm thích nhất là hành hạ tra tấn người khác,haiz, tao cũng chưa coi tận mắt bao giờ thật mong chờ nha “Tư Vũ Như lộ ra nụ cười ma quỷ, quay đầu nhìn hai tên đàn ông béo núc nói “Còn không nhanh lên, bốn tiểu thư không có nhiều thời gian “

Hai người đàn ông cười híp mắt, liếc nhìn năm con mồi đang say thuốc bắt đầu ư a còi bỏ quần áo, thấp giọng hỏi “Dạ...nhưng thưa tiểu thư...lỡ xảy ra chuyện gì ...”

Tư Vũ Như liền ngắt lời hần “Cứ việc chơi thỏa thích, có gì tôi chịu trách nhiệm, nhưng phải làm tôi hài lòng đó “

Hai tên đàn ông liên tục gật đầu, nhìn năm cơ thể trần truồng trước mắt lại hỏi thêm “Còn hai thằng đó thì sao thưa tiểu thư “

”Cứ chơi cho đến chết thì thôi, ông nói nhiều quá, chừng nào bắt đầu “Tư Vũ Như nhú mày nói.

”Dạ, dạ, xin lỗi ngài”

Dứt lời hần liền ôm lấy người con gái đẹp nhất trong đó là Trịnh Thiên, bàn tay như móng heo, vuốt ve da thịt trắng nõn mềm mại của Trịnh Thiên, nước miếng ứa ra chảy ròng ròng rơi xuống người cô, bốn mươi năm làm người lần đầu tiên Lý Sâm mới được sờ vào một báu vật tuyệt đẹp như vậy, giờ có bắt hần chết hần cũng cam lòng.

Người đàn ông béo ú còn lại cũng không chịu thua kém bò tới gần San San hai tay mò mẫn xoa bóp ngực cô, hai mắt tràn đầy dâm dục. Hai người đàn ông còn lại bắt đầu quần lấy cô gái Đỗ Kiều gần họ nhất, tiếng thờ dục vang lên đầy phòng, từng tổ hợp đã được phân chia bắt đầu cuồng loạn. Cả người Trịnh Thiên ngửa quay cuồng, không cần biết trước mắt là ai, cho dù là heo chó đối với cô cũng không quan trọng, trong đầu cô xuất hiện tiếng nói liên tục ra lệnh thúc giục, hai chân cô mở lớn, bàn tay tinh xảo tìm xuống nụ hoa mon trón, ma sát rồi như thấy chưa đủ ngón tay lần tới cửa huyết chọc vào, người cô cong lên, tay còn lại tự xoa bóp ngực mình, rên ra tiếng.

”Ừm...không đủ....phải nhiều hơn ...” Trịnh Thiên nhìn về phía Lý Sâm đầy thèm thuồng.

”Đồ dâm đảng “Lý Sâm không biết cái gì là thương hoa tiếc ngọc, cầm lấy côn thịt đâm thẳng vào, Trịnh Thiên há miệng hét lên sung sướng, hai chân càng giang rộng đón nhận gậy thịt.

”Nhanh ...nhanh lên ...um...nhanh nữa “Lý Sâm tát mạnh hai cái lên mặt cô chửi rủa “Đê tiện, mày muốn đến vậy sao “

Hai má Trịnh Thiên in năm dấu tay đỏ ửng, nhưng cô vẫn vui vẻ cười lớn, còn ôm lấy hông Lý Sâm ép chặt về phía hạ thể của mình. Người đàn ông còn lại là Lý Khải, ông cũng đang mãnh liệt động trên người San San, Lý Khải cúi đầu cắn mạnh lên đầu nhũ tiêm của cô, San San vui thích van xin.

” Ừmmạnh chút nữa..”

Lý Khải dùng răng kéo đầu ngực cô thật căng tưởng chừng như sắp cắn đứt, San San lại cười lên khoái trá.

” Thích quá...a....a....” Vết rách xuất hiện máu bắt đầu ứa ra.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Trong căn phòng sa hoa mùi máu tươi nhàn nhạt hòa quyện với mùi vị hoan ái gay mũi, Tư Vũ Nhân nhủ mảy, có chút ghê tởm, cô lấy vội chiếc khăn tay trong ví, che lên miệng mình, đôi mắt sắc lạnh vẫn quan sát cảnh tượng kiều diễm phía trước.

Đỗ Kiều bị hai người đàn ông lực lưỡng quán lấy, đây là hai tên du côn Tiểu Bắc và Tiểu Ninh được đám người Trịnh Thiên thuê để phục vụ cho Tư Vũ Như, họ đều là những tay lão luyện trong tình trường. Hai người bị thuốc khống chế, cơn thịnh đã sung tím nhức nhối, Tiểu Bắc nhanh chóng dùng cơn thịnh đoạt lấy khe huyết xư nữ của Đỗ Kiều, đâm vào rút ra không chút thương tiếc mang theo màu đỏ tươi chói mắt.

” A...a....a. “

Đỗ Kiều thỏa mãn rên rỉ, cơn thịnh thô to nhét vào thật sung sướng, cả người cô tràn ngập tê dại, hai tay cô nắm lấy đầu ngực mình vừa bóp vừa kéo, cô muốn thật nhiều khoái cảm hơn nữa.

Tiểu Ninh cũng không chịu thua kém, hấn ấn Đỗ Kiều nằm lên người Tiểu Bắc, tách hai mảnh hông căng tròn, cầm lấy gậy thịt to lớn thúc mạnh vào cục huyết của cô, lỗ huyết thật sự quá nhỏ, lại khô ráo, quá trình nhét vào vô cùng gian nan, máu tươi chảy ra vô tình biến thành chất xúc tác để cơn thịnh đâm vào tận cùng bên trong, máu chảy ngày càng nhiều, có lẽ cơ vật của Tiểu Ninh cũng đã bị chà sát tới tước da, chỉ là họ đã không còn cảm nhận được đau đớn là gì.

” Á ...”

Tiểu Ninh và Đỗ Kiều cùng thỏa mãn hét lên, Đỗ Kiều vui thích cười khoái trá “ Nhanh lên...a ...”

Tổ hợp ba người rất nhanh tìm được tiết tấu cho riêng mình. Đằng trước đằng sau đều bị lấp đầy, nhưng dần dần Đỗ Kiều lại thấy chưa đủ, cô cúi đầu cắn lên ngực Tiểu Bắc, hàm răng răng bóng ghim chặt thẳng tới khi rách tươm.

” Mạnh nữa ...a. ...a “

Tiểu Bắc không nhịn được rên rỉ, họ bắt đầu tìm được cách giải thoát cho riêng mình. Trịnh Thiên bị tên Lý Sâm đè lên, gậy thịt liên tục đâm vào khe huyết ướt nhẹp, nhưng cô không thấy đủ, cô muốn vật to hơn bụi hơn nhét vào, cô quay đầu nhìn thấy ba người Đỗ Kiều đang điên cuồng lướt động, họ đang cắn nhau rất say mê, Trịnh Thiên dùng hết sức lực đẩy mạnh Lý Sâm ra, cố bỏ về phía ba người kia. Bàn tay mập mạp nắm lấy tóc Trịnh Thiên kéo lại, mắng chửi.

” Đồ dâm đăng, không biết bị mấy trăm thằng chơi qua, mảy chề ông không đủ thỏa mãn mảy sao “ Vừa nói hấn vừa túm tóc đập mạnh đầu cô xuống sàn, vậy mà Trịnh Thiên lại cười lên vui vẻ, một dòng máu đỏ từ trán cô chảy xuống.

Điều Lý Sâm hận nhất là bị chề nhỏ, vợ ông cũng vì vậy mà bỏ ông, từ đó tâm lý ông bắt đầu vẩn vọ, ông căm thù tất cả phụ nữ. Lý Sâm ngửa cổ cười lớn như một con quái vật từ địa ngục chui ra.

” Tao sẽ cho mảy thấy, ha hả, một đám đều dâm đăng như nhau, muốn to hơn bụi hơn phải không, đừng lo tao có chuẩn bị đây “

Đứt lòi hấn kéo tóc cô đi về phía chiếc va ly thật lớn mà hấn mang theo, mở khóa, rất nhiều dụng cụ bằng kim loại xem lẫn dây trói, còng tay, đặc biệt là một dương cụ giả cực kỳ lớn bằng cả một cánh tay người lớn, hấn chớp lấy vài món đồ kéo Trịnh Thiên lên chiếc giường vẫn đang bỏ trống.

Tư Vũ Như quan sát Lý Sâm còng tứ chi Trịnh Thiên vào giường thì nhếch miệng cười mỉm, A Cường đứng sau lưng cô thì như một pho tượng vô hồn, lẳng lẽ chờ đợi mệnh lệnh chủ nhân.

” Mảy thấy cái này không? Tao phải tự tay thiết kế, mảy cái trên thị trường quá nhỏ làm sao đủ thỏa mãn đám tụi bây “ Hấn tìm đến xuống khe huyết mềm mại của Trịnh Thiên, đâm mạnh dương cụ vào trong.

” Á...”

Trịnh Thiên thét lên một tiếng, cả người chìm trong khoái cảm, cô đâu biết khe huyết bên dưới đã nứt rách nhiều chỗ, máu tươi bắn cả lên mặt Lý Sâm, hai mắt ông trở nên hung ác, ông phải làm con đỉm này khóc lóc van xin, chứ không phải há miệng cười ông như vậy, ông bấm vào nút nhỏ trên tay cầm dương cụ, nó bắt đầu rung lắc dữ dội, máu tươi càng tuôn ra xối xả.

Đầu óc bị khổng chế, nhưng các cơ quan trên người vẫn hoạt động bình thường, nước mắt, nước tiểu cũng theo đó chảy ra, một hỗn hợp dơ bẩn, nhóp nhép, hôi thối như lương tri của những người ở đây. Tư Vũ Như phiền chán nhượng mảy, chẳng có chút thú vị gì, còn không bằng ở trong bệnh viện của anh hai, kích thích biết mấy. Tư Vũ Như lấy điện thoại gọi cho Hứa Hành.

” Anh Hành, anh phải giúp em, em lỡ lấy lọ thuốc trong phòng thí nghiệm của anh, em chỉ muốn xem thử tác dụng thế nào, nhưng không ngờ ai cũng trở nên điên cuồng, anh mau gọi anh hai tới cứu em.” Cô biết đầu dây bên kia sẽ nghe thấy tiếng rên rĩ trong phòng, cô liền “ Á.. “ một tiếng rồi đập mạnh di động vào tường.

Cô hồi hộp chờ đợi, trong lòng không ngừng mặc niệm, anh ấy sẽ tới, anh ấy nhất định sẽ tới ...San San cũng dần không an phận, cô cố bò về phía giường, hai mắt sáng rực nhìn dương cụ cực lớn.

Lý Khải đang mãnh liệt ra vào bỗng trống rỗng nhìn thấy cô gái đang lết về phía giường có chút tức tối, cô bé này con trĩnh, chơi thật sượng, cả đời ông chưa từng hưởng qua gái zin bao giờ toàn một đám đàn bà xấu xí hết thời phải ra đứng đường, ông kéo San San lại, vuốt ve da thịt trắng hồng của cô nói.

” Ngoan, đợi xú anh sẽ giúp em sướng mê “

Lý Khải giờ tay lấy sợi dây trói cô đứng thẳng vào cây cột, ông cầm lên cây roi da quất lên người San San, âm thanh chát chúa của cây roi đánh vào da thịt tạo thành từng lần đỏ tươi mê hoặc, Lý Khải càng đánh càng hăng, còn San San hé miệng thờ dốt.

” Thích...thích quá...”

Bộ ngực vừa dậy thì bị quất hồng bét, rất nhanh không còn nhận ra hình dạng, Lý Khải dùng tay, đầu sấp lại, hé miệng đưa liếm lên người cô, mút lấy dòng máu ngọt ngào đang rỉ ra, ực ực nuốt vào bụng. Lý Khải quỳ xuống, nắm hai chân San San gác lên vai mình, để khe thịt đỏ hồng gần ngay trước mắt, ông há miệng thật lớn ngậm lấy toàn bộ nụ hoa non nót vào trong, rồi dùng hàm răng ó vàng cắn mạnh từng nhát từng nhát thật sâu, từ từ cho tới khi chỉ còn một mảnh nhỏ ông đột ngột nghiêng răng nghiêng lợi, để phần thịt mềm mại dứt lìa rơi vào miệng ông, ông hút thêm chất đỏ mị hoặc nuốt chung với chỗ thịt tươi rồi.

Cửa phòng lúc này bật mở, Hứa Hành dẫn theo mấy vệ sĩ xông vào, nhìn cảnh tượng bên trong anh không khỏi ngáy người, hai người đàn ông béo ú đã sớm dùng tay, hơi hoảng sợ len lén nhìn về phía Tư Vũ Như cầu cứu, chỉ có nhóm ba người vẫn tiếp tục luật động, họ cắn xé nhau như những con thú đói khát.

” Sao lại như vậy “

Hứa Hành nhìn về phía Như Như chờ cô giải thích, đám vệ sĩ nhanh chóng túa lấy một chiếc khăn chuẩn bị sẵn bịt lên mũi mỗi người, nhưng không ngờ mấy người hít vào, cơ thể giống như bị giạt kinh phong, miệng sùi bọt mép.

” Em...chẳng lẽ em tiêm thuốc vào người bọn họ?” Hứa Hành giận dữ chất vấn Tư Vũ Như.

Từ khi Hứa Hành xông vào, Tư Vũ Như luôn thấp thòm mong chờ, nhưng người cô đợi không hề xuất hiện, cả người run rẩy vì tức giận, Tư Vũ Như lớn tiếng hỏi “ Anh hai tôi đâu, sao anh ấy không tới, tôi đã nói anh gọi anh ấy mà, tại sao....tại sao anh không gọi “

Cô điên tiết nhào tới đấm đá lên người Hứa Hành.

Hứa Hành nắm lấy tay cô, nhỏ giọng nói “ Như Như, em bình tĩnh chút đi, Vũ Thần không đến, em biết mà, sao cứ ngoan cố như vậy “

” Tôi sẽ đi tìm anh ấy hỏi rõ “ Tư Vũ Như giật mạnh tay về, chạy thẳng ra cửa, A Cường cũng nhanh chân chạy theo chủ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11

Tư Vũ Thần ngồi trong phòng làm việc, giờ tay ấn nút trên điện thoại, đầu bên kia vang lên âm thanh cung kính.

” Dạ, cậu chủ “

”Chú chuẩn bị một chén cháo và một ly sữa nóng...à thêm hai chai nước, mang lên cho tôi “

Lúc này cửa phòng bật mở, Tư Vũ Thần ấn nút kết thúc cuộc nói chuyện ngẩng đầu nhìn người hùng hổ xông vào, Diệp Phi Vũ phần nộ, lớn tiếng chất vấn “ Tại sao?”

” Mình không hiểu cậu nói cái gì “ Tư Vũ Thần bình tĩnh trả lời.

” Không hiểu? Trước giờ cậu đâu có quan tâm việc xảy ra bên ngoài, sao lần này xuất lực tìm đủ mọi cách đem Cố Nhân Nhân về đây? “

” Đó là chuyện của mình, không liên quan tới cậu “ Tư Vũ Thần cúi đầu, giọng điệu nhàn nhạt đáp lại.

Hai tay Diệp Phi Vũ nắm chặt, có chút run lên “ Cậu ...không phải cậu đã thích...thích cô bé đó ...”

” Mình nhắc lại lần nữa, chuyện này không liên quan gì đến cậu “ Tư Vũ Thần gần từng chữ một.

” Từ nhỏ hai đứa mình lớn lên cùng nhau, chúng ta đều căm ghét phụ nữ không phải sao? Toàn một lũ đê tiện, cậu đã nói vậy với mình, cậu đã nói vậy mà “ Diệp Phi Vũ hét lên.

” Ừ, mình có nói với cậu về đám phụ nữ đê tiện lẳng lơ, nhưng cuối cùng mình đã tìm được viên pha lê thuần khiết của riêng mình “ Tư Vũ Thần thờ dãi trả lời.

Diệp Phi Vũ không ngừng lắc đầu, âm thanh đứt quãng “ Không thể...không...cậu không được làm vậy...vậy còn mình thì sao? “

” Chúng ta là bạn, quá khứ, hiện tại hay tương lai cũng không bao giờ thay đổi “ Vũ Thần không chút dao động nói.

” Sao cậu có thể nhẫn tâm như vậy, cậu biết rõ mình thích...không, phải nói là mình yêu cậu...” Về mặt Diệp Phi Vũ tràn đầy mong đợi nhìn Vũ Thần.

” Không phải mình đã nói với cậu rất nhiều lần, mình chỉ coi cậu là bạn “ Tư Vũ Thần nhắc lại lần nữa.

” Nhưng cậu nói cậu không thích phụ nữ” Diệp Phi Vũ cố bám vào hy vọng mong manh.

Tư Vũ Thần đứng dậy, hai mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm Diệp Phi Vũ “ Tôi chưa bao giờ thừa nhận mình thích đàn ông, đây là lần đầu cũng là lần cuối sau này đừng tùy tiện xông vào đây, rồi chất vấn này nọ, tôi không phải lần nào cũng nhân nhượng bỏ qua cho cậu “

Diệp Phi Vũ cảm thấy cả người mệt mỏi, xoay người đi thẳng ra ngoài, không buồn nhìn đến Tư Vũ Như đã đứng ngoài cửa nghe lén được bao nhiêu. Gân xanh trên trán giựt giựt, Tư Vũ Thần giờ tay xoa xoa thái dương, không biết hôm nay là ngày gì, hết người này lại đến người khác tìm tới phá hỏng giờ phút tốt đẹp của anh. Tư Vũ Như vô cùng mừng rỡ, cô nghe anh hai vừa khẳng định, anh không thích đàn ông, trước giờ đó là điều cô lo sợ nhất.

Tư Vũ Như nhanh chân chạy tới, ôm cánh tay Tư Vũ Thần, nũng nịu gọi “ Anh hai “

Tư Vũ Thần liếc nhìn cánh tay mình một cái, không chút thương hoa tiếc ngọc đẩy mạnh Tư Vũ Như “ Hôm nay lại phát điên cái gì?” Nói xong anh ngồi xuống ghế, thật muốn đuổi hết đám người phiền phức, tốt nhất chỉ còn mình anh và Nhân Nhân.

Tư Vũ Như té ngã trên đất, không chút nao núng, miệng vẫn nở nụ cười tươi rói,cô muốn hôm nay phải dụ dỗ được anh hai, tay cô nhanh chóng kéo khóa, đem chiếc váy trên người cởi ra, cơ thể trắng nõn phút chốc phơi bày, hai bầu ngực sữa căng tròn, tuy mới mười lăm tuổi mà phát dục thật tốt, bị hai mảnh ren màu đen che lại, hai màu đen trắng đối lập càng tôn lên vẻ diễm lệ mê người, chiếc quần lót ren đồng bộ che đầy vùng tam giác huyền bí, có thể mơ hồ nhìn thấy vài sợi lông mao vươn ra

Tư Vũ Như chống tay, dùng tư thế vô cùng hèn mọn từ từ bò tới gần Tư Vũ Thần, bầu ngực rút xuống đóng đưa qua lại, tựa như có thể bật ra bất cứ lúc nào mê hoặc người xem. Tư Vũ Thần như ngơ ngác, không biết nên vui hay buồn với vận đào hoa đột ngột của mình. Hai tay Tư Vũ Như bắt lấy đùi anh, bàn tay lần mò vuốt ve tiến vào chỗ trung tâm, đột nhiên người cô cứng lại, có chút không tin ngẩng đầu.

” Sao? Thấy nó không có phản ứng nên ngạc nhiên?” Tư Vũ Thần hài hước lên tiếng.

Tư Vũ Như không cam tâm, đưa tay định kéo khóa quần anh xuống, bàn tay Tư Vũ Thần liền ngăn lại “ Nhìn cô tôi đã muốn ới, cô còn định chạm vào người tôi?”

” Em...em...” Tư Vũ Như lắp bắp.

” Dù cô có nhuộm tóc, đeo kính áp tròng cũng không thể thay đổi được dòng máu ghê tởm đang chảy trong người cô, cô đừng mơ tưởng hão huyền, hôm nay nếu không phải Hứa Hành cầu xin, cô đã chết không thể nghi ngờ “ Giọng nói ác độc của Tư Vũ Thần truyền đến, không chừa chút đường lui nào cho cô gái trước mặt.

” Anh có thể không thích em, nhưng xin anh ...” Tư Vũ Như thấp giọng van xin.

Tư Vũ Thần dùng hai tay bóp chặt cổ cô ngăn lại lời nói ủy mị, tròng mắt Tư Vũ Như tròn tròn, không thể tin vào tình cảnh trước mắt, cô cố há miệng hóp lấy không khí nhưng vô ích, tưởng như cái chết đã định sẵn thì đôi tay ma quỷ bỗng buông ra, Tư Vũ Như mềm nhũn ngã lún trên mặt đất.

”Tôi đã định bóp chết cô, khi cô vừa mới chào đời, nếu không phải bà ấy khóc lóc cầu xin, cô nghĩ mình có thể sống tới bây giờ, cô nên biết đủ mà cố sống cho tốt, đừng đến làm phiền tôi “

Tư Vũ Như hoảng sợ lồm cồm bò dậy, khó khăn nhấc từng bước vịn tường đi ra ngoài. Lát sau chú Phúc bê khay thức ăn mà anh căn dặn đi vào, lần đầu tiên anh nở nụ cười hiếm hoi, gật đầu đáp lại, trong đầu suy nghĩ miên man.

Hứa Hành xử lý xong mọi việc, mệt mỏi trở về phòng, vừa định giờ tay mở đèn, một giọng nói chột vang lên “Đừng mở “

”Như Như?” Hứa Hành không tin vào tai mình, lên tiếng hỏi lại.

Một cơ thể nóng bỏng liền chạy tới ôm chặt lấy anh, theo phản xạ anh đưa tay đỡ lấy, chạm phải da thịt mịn màng, mùi hương thiếu nữ thơm mát, đúng là hương vị của Như Như, người con gái anh ngày đêm thương nhớ.

”Sao em ở đây?” Cô kim lại dục vọng đang phấn chấn, anh dịu dàng hỏi.

Bàn tay thon dài mò lên dừng quần Hứa Hành xoa nắn cự vật đang cương cứng, Tư Vũ Như bật cười, không phải ai cũng mềm nhũn, cô bắt chập tất cả nhón chân ôm cổ Hứa Hành há miệng ngậm lấy môi anh hôn ngấu nghiến.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Tư Vũ Như ngẩng đầu nhìn Hứa Hành, hỏi “Anh có muốn tôi không?”

Hứa Hành cố gắng ổn định lại hơi thở gấp gáp, nói “Em sẽ không hối hận chứ?”

Tư Vũ Như im lặng, bàn tay cô nhẹ nhàng mở khóa, cởi xuống chiếc áo ngực màu đen, hai luồng vú trắng nõn phút chốc bại lộ, cô nắm lấy tay anh đặt lên chúng, dùng hành động nói lên quyết định của mình. Tay Hứa Hành run run, bầu ngực của cô vừa tròn vừa ẩm, ngón tay anh bắt đầu động đậy, ma sát nhẹ nhàng.

”Ừm..mạnh lên ...”

Tư Vũ Như ngửa đầu rên nhẹ, cơ thể nóng ran khó nhìn. Hứa Hành bị tiếng kêu mê hoặc của cô hóp hóp, hai tay liền dùng thêm lực xoa nắn liên hồi, Tư Vũ Như đột nhiên lùi về phía sau, hai tay Hứa Hành trống rỗng, anh nghĩ cô muốn đổi ý, tâm trạng bỗng chốc như rơi xuống vực sâu.

Tư Vũ Như đem quần lót thoát ra, ngồi xuống giường, hai chân giang rộng, để anh dễ dàng nhìn rõ, giọng nói ma mị vang lên “Tôi có đẹp không?”

Hứa Hành gật gật đầu, hai mắt chăm chú nhìn vào dải đất huyền bí, mảnh lông mao mượt mà, điểm xuyến lên nụ hoa mềm mại, hai búi thịt đỏ hồng, khe khẽ lay động, che lại khe huyệt bé xíu đang mắc cỡ ẩn nấp.

”Lại đây!”

Tiếng gọi như câu thần chú lấy đi cả thể xác lẫn tâm hồn anh. Hứa Hành tiến lại, quỳ sụp dưới chân Tư Vũ Như, giống như một nô lệ đang chờ lệnh của chủ nhân.

”Hầu hạ tôi đi “ Tư Vũ Như như nữ vương ban ra mệnh lệnh. Hứa Hành từ tốn đặt từng nụ hôn lên ngực cô, đột nhiên tay cô nắm lấy tóc anh giật mạnh về phía sau.

”Nếu anh không được tôi sẽ đi tìm người khác, đừng ủy mị như đàn bà vậy “

Hứa Hành tức giận đẩy mạnh cô xuống giường, bàn tay kéo khóa quần móc ra cự vật đang cứng ngắt, chống lên khe huyệt khô ráo, thúc thẳng vào trong, về mặt anh kinh ngạc, áp úng nói “Em..em vẫn còn ...”

Tư Vũ Như cắn chặt môi, cố ngăn lại tiếng thét muốn bật ra khỏi miệng, hai mắt mờ lờ, cô vẫn kiên cường đem chân ôm lấy thắt lưng anh, mông nâng lên để cự vật càng đâm sâu hơn, nói “Tiếp tục”

Ừ phải thống khổ hơn nữa mới áp được cảm giác đau nhói trong tim cô lúc này. Hứa Hành cúi đầu ngậm lấy môi cô, đầu lưỡi đẩy mở hàm răng trắng bóng, tìm tới đầu lưỡi trơn mềm ngọt ngào của cô mút mát, tay anh xoa bóp bầu ngực căng mọng, tay còn lại lần xuống chỗ kết hợp của hai người, còn thịt cường ép xông vào âm đạo khô ráo, xung quanh cửa huyệt căng ra, giống như sắp nứt rách. Anh biết cô đang hành hạ mình, nhưng anh cũng không thể để cô đi tìm người khác. Anh nắm cự vật lùi về sau, bắt đầu xoay tròn trong tiểu huyệt non nớt, quy đầu quét qua từng tác thịt mỏng manh tìm kiếm điểm G của cô. Đầu tròn bỗng đụng vào một điểm hơi gồ, Tư Vũ Như lập tức kêu thành tiếng.

” Ừm...”

Hứa Hành hải lòng mỉm cười, anh không chút nhân nhượng chọc quấy vùng mẫn cảm, đến khi Tư Vũ Như cong người hét lên “ A a...”

Một dòng nước trong suốt phun trào tưới thẳng vào quy đầu bóng bẩy, gây thịt căng căng trướng khó nhìn, gân xanh nổi lên dữ tợn tựa như sắp nổ tung. Hứa Hành mãnh liệt lướt động, âm đạo trở nên lây lộn, côn thịt đâm vào rút ra cũng vô cùng thông thuận.

” Ừm...a...ừm...”

Tư Vũ Như liên tục rên rỉ, cảm xúc tê dại sung sướng không ngừng đánh úp, cả người cô như rơi trên mây, hai chân cô mở rộng hết mức, phối hợp đón lấy cự vật thô to thúc vào. Hứa Hành điên cuồng thúc mạnh, tận lực thỏa mãn người con gái anh yêu, anh cúi đầu đem cả bầu ngực sữa ngậm vào trong miệng hút chặt, chiếc lưỡi nóng bỏng liếm liếm trên đầu đỉnh nhọn, đến khi viên nhũ tiếm co rúm thành một đoàn, anh dùng răng cắn nhẹ giữ lấy dây dưa lôi kéo.

” Ừm...a...thích quá...anh...nhanh lên...ừm...mạnh thêm chút nữa ...”

Tư Vũ Như ưỡn ngực, hai tay ôm lấy đầu anh nhún xuống. Hứa Hành có chút bối rối với sự cuồng nhiệt của cô, phía dưới chưa từng ngừng nghỉ, chỉ là côn thịt bị bao vây trong tầng tầng lớp lớp đệm thịt êm dịu, âm đạo còn co rút xiết chặt từng chập, đã đến cực hạn, bỗng nhiên anh đâm mạnh, đầu tròn run rẩy bắn thẳng tinh dịch nóng rực vào bên trong. Cả người một nhàoì, Hứa Hành tựa vào người cô thờ hồn hên. Tư Vũ Như hệt hăng đầy anh ra, không hài lòng nói.

” Ai cho anh bắn vào trong?”

” Anh...xin lỗi...” Hứa Hành từ trong con khoái cảm dần tỉnh lại, áy náy nhận sai.

” Anh còn có thể tiếp tục?” Tư Vũ Như thần nhiên hỏi.

Hứa Hành bận cả một ngày, chưa kể vừa dọn dẹp xong đồng hồ loạn mà cô để lại, thật tình anh cũng không còn bao nhiêu sức lực...Hứa Hành không dám nhìn cô, mím môi im lặng. Tư Vũ Như nghiêng người, ghé đầu nhìn vào vật nam tính đang ừ rừ, bàn tay mềm mại bắt lấy di chuyển lên xuống, giống như được hóa phép, chỉ vài giây sau nó liền ngóc đầu, phấn chấn mui phần, Tư Vũ Như hừ một cái rất khinh thường ... Hứa Hành có chút bất lực với cậu nhỏ của mình, trong hoàn cảnh này vẫn còn giữ được khí thế sừng sững như vậy...nhưng anh vốn không còn sức để làm tiếp.

Tư Vũ Như ngồi dậy, bàn tay linh hoạt cời thất lưng của anh, đem chiếc quần vương vãi thoát ra, cô leo lên người anh, cầm cự vật to lớn nhét vào tiểu huyệt đang đói khát của mình.

” Ừm...” một tiếng, cô thờ dài thỏa mãn. Thân thể với những đường cong là lướt không ngừng nhún nhảy, khe huyết gắt gao nuốt lấy cự vật như muốn khám vào bên trong...một cuộc yêu mới lại bắt đầu.

.

Diệp Phi Vũ chán chường đi ra khỏi phòng Tư Vũ Thần, trái tim tan nát, nhưng anh rất không cam lòng, nếu Tư Vũ Thần không yêu anh, thì cũng không được yêu người khác, đúng vậy, hai tay anh nắm chặt, nhanh chóng bước vào thang máy, nhìn bảng điều khiển có chút suy tư, tòa nhà rộng lớn chỉ có một tầng ở trên, ba tầng còn lại đều xây dưới lòng đất, âm u khép kín, dựa theo tính cách Tư Vũ Thần, nhất định cậu ấy sẽ giấu Nhân Nhân ở một chỗ không ai tìm được...chắc chắn là ở khu vực cấm, nhưng làm cách nào.

Thang máy mở ra, Diệp Phi Vũ đi thẳng tới một phòng nghiên cứu gần đó, đẩy cửa bước vào. Trong phòng khá sáng sủa, một dáng người cao gầy đang vùi đầu trong đồng chai lọ trên bàn, nên không để ý có người tiến vào, Diệp Phi Vũ từ phía sau ôm chầm lấy Hứa Thâm khiến anh có chút giật mình, Hứa Thâm liền nhận ra người tới, mùi vị quen thuộc luôn khiến anh mê mẩn. Diệp Phi Vũ lè lưỡi liếm lên cổ Hứa Thâm, bàn tay thô bạo vội vã đem thất lưng Hứa Thâm cời ra, dón dập tới tấp.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Hứa Thâm vội vàng quay lại, há miệng ngậm lấy đầu lưỡi Diệp Phi Vũ mát mát, tay cậu nhanh chóng cời bỏ chiếc áo somi đầy vương vãi của anh, chỉ cần gặp Vũ cả người cậu liền mất kiểm soát, thể thần cũng được, công cụ cũng được, chỉ cần được ở bên Vũ là tốt rồi.

Hai người đàn ông trần truồng, ôm nhau hôn say đắm, tiếng nước bọt chắc chắc vang lên rõ to, đầu lưỡi Hứa Thâm lũng sục tìm kiếm trong khoang miệng Phi Vũ, môi hóp liên tục nuốt hết nước bọt của anh, hai côn thịt đều cứng rắn, đụng chạm, ma sát với nhau.

Phi Vũ giờ tay, quét hết mọi thứ trên bàn, tiếng thủy tinh keng keng vỡ đầy mặt đất, anh đẩy Hứa Thâm nằm xuống bàn, rồi leo lên, mặt Phi Vũ đối diện với côn thịt của Hứa Thâm, anh đưa tay vuốt ve sờ nắn, vùng tam giác đã được làm sạch vừa trắng nõn vừa mịn màng. Hứa Thâm nắm lấy cự vật to lớn

rậm rạp của Vũ đầy thêm khát, cậu lè lưỡi, bắt đầu liếm từ quy đầu bóng loáng đến tận gốc rễ, há miệng ngậm lấy quả đào no tròn, dùng đầu lưỡi xoay xoay chơi đùa. Hơi thở hai người ngày càng nặng nề, bàn tay Phi Vũ nắm chặt côn thịt của Hứa Thâm chuyển động nhanh hơn. Hứa Thâm bật ra tiếng kêu vui sướng, bàn chân cuộn lại chống xuống bàn, cổ nâng mông lên, cục huyết ngửa ngáy khó chịu đang muốn được lấp đầy.

” Ừm...cho tôi...Vũ...”

Hứa Thâm rên rỉ cầu xin. Quy đầu đỏ hồng bị bàn tay thô ráp đùa bỡn rất nhanh xuất ra dịch trắng, Diệp Phi Vũ xoa nắn, bóp từng giọt từng giọt nhỏ vào khe mông bí ẩn, hai ngón tay thô sần luồn vào đem chất dịch bôi loạn lên lỗ nhỏ chật chội.

” A...a...”

Hứa Thâm uốn éo thân thể, hai chân mở rộng, để cục huyết phơi bày rõ hơn, miệng cậu nuốt vào côn thịt to lớn sẫm màu, cổ hết sức nhét vào tận trong yết hầu, dùng cả môi và lưỡi hút mạnh, một tay nắm phần gốc rễ mạnh mẽ ra vào, một tay vuốt ve hai viên cầu tròn tròn.

Diệp Phi Vũ cả người thư sướng, sự nhiệt tình, tận tụy hầu hạ của Hứa Thâm luôn làm anh hài lòng, bất quá ngoài ham muốn thể xác trái tim anh chưa bao giờ rung động, con người vốn là một sinh vật kỳ lạ, có thể đem thể xác và trái tim tách đôi, thể xác có thể phóng túng vô độ, chìm đắm trong ngọn lửa tình dục, còn trái tim chỉ nghe theo lý lẽ của riêng nó ...

Hai ngón tay Phi Vũ chọc vào cục huyết nhỏ bé, Hứa Thâm ư ư rên rỉ, miệng cậu bị côn thịt lấp đầy, hai mắt trở nên long lanh mê đắm, đôi môi cô phun ra nuốt vào cự vật to lớn.

Trong căn phòng sáng trưng, nổi bật bóng dáng hai người đàn ông trần trụi đang quấn vào nhau, đầu người này áp lên bộ phận nam tính của người kia mãnh liệt động, Hứa Thâm càng lúc càng khó nhịn, trong đầu chỉ nghĩ muốn đem cự vật to lớn của Vũ chọc vào, cậu lên tiếng cầu xin.

” Ừm. a...Vũ, cho tôi đi...tôi muốn ...”

Vừa rút vật trong miệng ra, cậu liền rên rỉ thành tiếng. Diệp Phi Vũ trở đầu, thân thể cao lớn quỳ giữa hai chân Hứa Thâm, anh cầm cự vật ướt sũng nước bọt cạ cạ khiêu khích lỗ nhỏ đỏ bừng, lên tiếng dụ dỗ.

” Em muốn không? Muốn nhét nó vào cái lỗ hư hỏng này “

” Muốn...Vũ...xin anh...”

Hai chân Hứa Thâm gấp lại, bành ra thành hình chữ M, thân thể trắng nõn phỉếm hồng vì ham muốn. Diệp Phi Vũ đem đỉnh tròn bóng loáng tiến một chút vào trong cục huyết.

” A...” Hứa Thâm thở hắt rên lên, cổ nhúc nhích mông, để cự vật thỏa thích đâm vào. Nhưng Diệp Phi Vũ chỉ dừng ở đó, anh bắt đầu khuấy động chậm rãi chơi đùa kích thích người thiếu niên nhỏ nhắn phía dưới, Hứa Thâm nấc lên một tiếng, cảm thấy cảm người sắp phát điên.

” Ừm.a...Vũ...nhanh lên...cho tôi ...” Diệp Phi Vũ thúc mông một cái, đem cự vật đi được phân nửa rồi ngừng, thấp giọng nói

” Em trả lời câu hỏi của tôi, tôi sẽ cho em tất cả “

Hứa Thâm lăm vào khoáy cảm dề mê, chỉ gật gật đáp lại, miệng không ngừng há ra hít lấy không khí.

” Em có biết làm cách nào đi vào khu vực cấm không? “ Giọng điệu Diệp Phi Vũ dịu dàng, giống như đang tâm sự với người yêu. Đầu óc Hứa Thâm không còn tỉnh táo, lắc lắc đáp lại. Diệp Phi Vũ có chút thất vọng, nhưng vẫn động thất lung thúc mạnh cự vật vào trong, cục huyết chặt hẹp căng mềm bao lấy cự vật sưng to của anh, khiến anh muốn bắn ra ngoài, cổ kiềm chế, anh nhẹ nhàng di chuyển.

” Ngoại trừ Thần, còn ai có thể đi vào chỗ đó? “

” Ừ...a...mạnh lên ...” Hai tay Hứa Thâm lôi kéo người Phi Vũ, muốn anh nhanh một chút.

” Trả lời tôi “

” Có...chú Phúc biết cách...tiếp cận.” Diệp Phi Vũ mỉm cười, động tác liền phóng túng cuồng loạn, anh đã chịu đựng cả buổi giờ cũng đến lúc tận hưởng.. Chút lý trí vừa loé lên của Hứa Thâm rất nhanh bị đánh bay.

Tư Vũ Thần bung khay đựng thức ăn đi vào căn phòng màu hồng, chiếc giường công chúa trống không, anh kinh ngạc nhìn xung quanh, liền bắt gặp một bóng dáng nhỏ nhắn đang ngồi xỏm nhìn vào góc tường. Vũ Thần có chút khó hiểu, dựa theo liều lượng thuốc anh cho, ít nhất phải một tiếng nữa cô bé mới tỉnh dậy, bất quá cô thật ngoan, anh đặt khay thức ăn lên đầu tủ, bước về phía cô, chậm rãi ngồi xuống, nhìn bờ vai trắng mịn lộ ra ngoài, mùi hương thoang thoảng dụ hoặc của riêng cô xộc vào mũi, cự vật đang ngủ say giữa hai chân liền thức tỉnh, thôi thúc.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14

Tư Vũ Thần ngồi xuống cạnh Nhân Nhân, giơ tay vuốt ve mái tóc dài suôn mượt, cô bé đột nhiên quay lại, nhìn anh rồi nở nụ cười thật tươi, Vũ Thần cảm giác tim mình đập bang bang trong lồng ngực, máu nóng sôi trào, thật muốn đè cô xuống yêu thương một trận, ngón tay anh lướt qua đôi môi anh đào, nhẹ giọng hỏi

”Em đang làm gì đó?”

Hai mắt Nhân Nhân sáng rực, lấp lánh như ánh sao trên bầu trời đêm sâu thẳm, cô ngây ngô trả lời “ Kiến...em muốn tìm chúng “

Tư Vũ Thần bật cười, Nhân Nhân của anh bận rộn cả buổi chỉ vì lý do này sao,nhưng cả căn phòng vừa mới dọn dẹp, ở đâu có kiến. Vũ Thần cúi đầu hôn lên môi Nhân Nhân, lại nhin không được đưa lưỡi liếm một cái, thật ngọt, sau đó dịu dàng nói với cô bé.

”Nhân Nhân đói không? Ăn trước nhé, mai anh sẽ bắt nhiều kiến cho em “

Nhân Nhân vui mừng gật gật đầu. Anh kéo chiếc ghế để cô ngồi đối diện khay thức ăn, hỏi “ Nhân Nhân tự ăn được không?”

Cô bé lập tức đáp “ Được “ Còn ngược đôi mắt nai tơ nhìn anh đầy mong đợi.

Vũ Thần hiểu ý, khen ngợi “ Nhân Nhân giỏi quá

Nghe anh khen xong cô bé bắt đầu ngoan ngoãn xúc từng muỗng cháo bỏ vào miệng, chậm rãi từ tốn, giống như đã tập qua không biết bao nhiêu lần, Vũ Thần cảm lấy tí thuốc mỡ, nhẹ nhàng đem nút buộc trên áo cô thoát ra, bộ ngực sữa với những dấu răng đỏ ửng bại lộ, ngón tay anh bắt đầu bôi vẽ chất gel mát lạnh lên đầu ngực mê người, xoa xoa xung quanh đỉnh nhon, thân thể Nhân Nhân hơi run lên, miệng khẽ “ Ừm” một tiếng, anh chuyên tâm bôi thuốc từ trên xuống tận gót chân cho cô, làm xong anh đứng dậy, liếc nhìn chén cháo vẫn còn khá nhiều, có chút không vui, cô bé ăn chậm như vậy là muốn hành hạ anh sao?

Tư Vũ Thần đem quần áo trên người cởi bỏ, cựa long giữa hai chân dựng đứng, căng cứng khó chịu, anh ngồi xuống chiếc ghế còn lại, sau đó nhấc bổng cô lên đặt xuống đùi mình, Nhân Nhân bị bất ngờ “ a “ một tiếng, muỗng cháo đổ lên người, hai mắt cô bé rung rung quay lại nhìn anh.

Tư Vũ Thần cúi đầu, đưa lưỡi liếm sạch chỗ cháo rơi vãi, gấp gấp ngậm lấy môi cô, hôn ngấu nghiến, một tay xoa bóp bầu ngực mềm mại, tay còn lại lần xuống nụ hoa non nót, tách ra hai cánh hoa khép chặt, ma sát lên khe huyết bé xiu, hơi thở ngày càng nặng nhọc, cựa long giữ hai chân ngoe nguẩy cứng ngắc.

” Em đói bụng...muốn ăn ...” Nhân Nhân nhìn anh, ấp úng nói.

” Ừ, để anh giúp em “ Anh đáp lại cô bé bằng nụ cười thật tươi, một tay anh cầm muỗng đút cho cô, tay còn lại chọc vào hoa huyết căng mọng không ngừng đâm rút. Động tác đút cháo của anh thật nhanh cô phải cố gắng lắm mới nuốt kịp, phía dưới bị đùa bỡn vô cùng ngứa ngáy, hai chân cô bé không tự chủ mở lớn, để ngón tay dễ dàng chọc sâu vào trong.

Nhân Nhân mím môi, lắc lắc đầu, âm thanh dứt quãng kèm theo tiếng rên khe khẽ.

” Không...a...không...ăn ...ừm...nữa...”

Hai mắt mờ sương, cô bé ngửa đầu há miệng hóp lấy không khí. Ngón tay như có ma lực khuấy động tường thịt êm dịu, dẫn dụ thật nhiều mật dịch xuất ra, từng giọt từng giọt nhỏ xuống sàn, phút chốc cả người Nhân Nhân run rẩy, từng cơn khoái cảm đánh úp lại khiến cô hét lên ' A...' một tiếng, lên đỉnh cao trào.

Thân thể như phủ thêm màu hồng kiều mị, hai mắt nhắm nghiền mê mê, cô bé giống như đang thả mình trên đám mây bông bồng bênh, Tư Vũ Thần nhếch mép, cúi đầu liếm lên lỗ tai tinh xảo của cô thổi khí

” Em thật mắc cảm “

Luồng khí như chất xúc tác thổi vào dục vọng vừa mới tắt ngấm, khiến chúng lại bùng lên dữ dội .Nhân Nhân bị tình dục chi phối, giờ tay nắm lấy cựa long thô to, vuốt ve chà sát, cô muốn nhét nó vào trong cơ thể mình. Nhân Nhân hơi nâng mông, đôi tay tinh tế trúc trắc đặt quy đầu tròn bóng chống lên cửa động ướt át, chỉ là lỗi vào quá hẹp cô bé có chút sợ hãi không dám chọc vào.

Tư Vũ Thần chờ đợi thật lâu, từng giây trôi qua khiến anh như muốn điên lên, nhin không nổi anh nắm lấy hông cô ấn xuống, cơn thịnh sầm màu cường ép xông vào khe thịt đỏ hồng, miệng huyết xung quanh bị nong ra hết mức, căng đầy tường như sắp nứt rách.

” A...”

Hai tiếng thở hắt cùng lúc bật ra. Cả người Tư Vũ Thần cực kỳ thư sướng, âm đạo vừa trải qua cao trào ướt sũng trơn trượt, tường thịt bao vây dồn ép cựa vật, từng cơn khoái cảm như thủy triều liên tục ập tới, đỉnh tròn bị xiết chặt không chịu nổi khẽ run run trào ra dịch trắng tạo nên âm thanh khuấy động 'tách tách' đầy ma mị.

Tư Vũ Thần cố gắng kìm chế, liếc nhìn chén cháo còn phân nửa, nói “Nhân Nhân phải ăn hết mới là bé ngoan “

Hai má Nhân Nhân ửng hồng, ngược nhìn anh, khuôn mặt nhỏ nhắn tỏ ra bối rối, phân vân không biết nên là bé ngoan hay làm theo bản năng đang mách bảo. Tư Vũ Thần đưa muỗng cháo tới miệng Nhân Nhân, cô bé ngoan ngoan nuốt xuống, phía dưới rất khó chịu, cô bé nhúc nhích cặp mông qua lại, lại cảm thấy chưa đủ cô nhấc eo nhẹ chuyển động lên xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Chương 14

Tư Vũ Thần nhíu mày, giờ tay đè lại hai vai Nhân Nhân, giọng nói có chút không vui “Em không ngoan “

Do bị dồn nén khá lâu, cự vật căng trướng hết mức chỉ muốn phóng xuất ra ngoài, nhưng anh cố gắng nhịn xuống, đắm chìm trong ranh giới thống khổ và vui sướng cực hạn. Nhân Nhân uất ức há miệng chờ đợi, Tư Vũ Thần mỉm cười dứt cháo cho cô, chỉ là phía dưới vô cùng khó chịu, cô bé đột nhiên đứng lên, âm thanh chỗ giao hợp 'Phốc ' một cái tách rời, Nhân Nhân dùng dùng bước tới giường ngồi xuống, quay mặt đi không thèm nhìn anh.

Tư Vũ Thần từ trong ngỡ ngàng dần tỉnh lại, có chút bất ngờ trước con giận dỗi của cô bé, thì ra thiên thần của anh còn có cá tính đáng yêu đến vậy, anh bước lại ngồi kế bên cô, bàn tay vuốt ve tấm lưng trần trụi láng mịn, hỏi “Giận anh à?”

Nhân Nhân không trả lời, đầu vẫn quay về một phía, hai tay Tư Vũ Thần ôm lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô xoay lại, anh cúi đầu ngậm lấy đôi môi anh đào đang mím chặt, đầu lưỡi cạy mở hàm răng trắng sáng, chui vào trong khoang miệng vẫn còn thơm nồng vị cháo, mát mát, chơi đùa, đôi tay bắt đầu không an phận tìm tới bầu ngực sữa mơn trớn, nụ hôn say đắm càng trở nên ướt át, tiếng nước bọt vang lên không ngừng, theo đà anh ép cô xuống giường, thân thể cao lớn đè lên, không nói tiếng nào, thúc thẳng cự vật vào khe huyệt ướt đầm, nuốt hết tiếng rên rỉ yêu kiều của cô vào miệng mình.

Hai chân Nhân Nhân run rẩy bầu vú hồng anh, cả người rung lắc chấn động, cự vật mãnh liệt đâm rút, thiếu chút nữa đem hồn cô đựng bay đi, đầu óc cô bé một mảnh mơ hồ, hai mắt trở nên mê ly, tận hưởng cơn khoái cảm trào dâng.

Tư Vũ Thần nhìn cô chăm chú, trái tim rộn ràng, nhảy điên cuồng trong lồng ngực, anh biết cô bé không hiểu tình yêu là gì, có thể cả đời sẽ không yêu anh, nhưng anh mặc kệ, chỉ cần cô ở cạnh anh là đủ, anh nhỏ giọng nói “Gọi Thần...”

Nhân Nhân chớp chớp đôi mắt đen láy, trong tiếng rên rỉ, khẽ thốt lên “Ừm..Thần...”

“Ng Sloan...” Tư Vũ Thần hài lòng dùng lực thúc mạnh, hướng cự vật đụng thẳng vào điểm nhạy cảm trên tường thịt êm ái.

“A...” Nhân Nhân thét lên một tiếng, hai mắt đóng chặt, cong người cảm nhận cơn triều tình đánh úp.

Tư Vũ Thần rút cự vật ra khỏi khe huyệt đang phun trào mật dịch, đầu anh sắp tới, đôi môi tham lam ngậm lấy miệng huyệt nửa hút nửa nuốt không để chất lỏng ngọt ngào lọt ra ngoài, đầu lưỡi ẩm nóng, chui vào cửa huyệt vẫn chưa kịp khép lại chọc xoáy, cuốn hết hỗn hợp sền sệt còn sót lại bên trong, cơ thể non nớt của Nhân Nhân lại bị khiêu khích, hai chân tỉnh té theo bản năng giang rộng, hai bàn tay trắng nõn ôm đầu Tư Vũ Thần ép xuống.

Tư Vũ Thần ra sức hằm hạ cô bé của mình, đầu lưỡi như con rắn trơn trượt luồn lách vào trong lớp lớp tường thịt, đôi môi bắt lấy mảnh thịt đỏ hồng dùng răng dẩy nhẹ.

“Ừm...a...” Nhân Nhân uốn éo né tránh, thân thể đã đi đến cực hạn, có chút mệt mỏi.

Tư Vũ Thần ngừng đầu, thấy Nhân Nhân mê man muốn nhắm mắt ngủ, anh vội vàng xoay người cô lại, tách mở cặp mông căng tròn, nhét cự vật vào khe huyệt sưng đỏ, Nhân Nhân bị bất ngờ “Á...” một cái, lại hứng chịu đợt dư chấn mới.

Sáng hôm sau, Tư Vũ Như tỉnh dậy, thấy bên giường trống rỗng, Hứa Hành đã rời đi từ khi nào, cô ngồi dậy, phát hiện bản thân đang mặc chiếc áo sơ mi rộng lớn của anh, cơ thể được lau rửa sạch sẽ, phía dưới mát rượi, chắc vừa bôi thuốc xong.

Cảm giác cô đơn hụt hẫng vây bủa, Tư Vũ Như chán nản đi vào toilet sửa soạn, liếc nhìn chính mình trong gương, làn da trắng nõn, đôi môi đỏ ửng, thiếu nữ nằm trải qua tình dục có phần lộ xác trở nên quyến rũ kỳ lạ, cô nhếch mép cười mỉa, đưa tay mở hai cúc áo trên cùng, hai luồng thịt đầy đặn thoát ần thoát hiện, căng trở nên mê người, cô vuốt lại mái tóc hơi rối, đi thẳng ra ngoài.

Hứa Hành đang xem xét bệnh trạng của hai cô gái trong phòng bệnh, ngừng đầu bắt gặp Tư Vũ Như đứng ở cửa, khuôn mặt nở nụ cười như có như không, cô nhẹ nhàng khép cửa lại từng bước đi tới.

“Bên ngoài ...có y tá Trương...” Hứa Hành ngưng ngưng áp ứng “Em kêu cô ấy đi rồi “

Tư Vũ Như cười cười trả lời. Bàn tay sờ lên đùi Hứa Hành từ từ mò lên giữa hai chân anh, liều trại phút chốc căng phồng.” Không phải anh cũng đang

muốn sao?”

Tư Vũ Như kéo khóa quần anh xuống, định móc cự vật ra ngoài.

“Có người...” Hứa Hành đè lại tay cô, thấp giọng nói.

“Người? “Tư Vũ Như liếc nhìn hai cô gái ngồi yên trên giường, đôi mắt đại ra, cô cười vô cùng xấu xa nói “Vây mới kích thích! “

Tư Vũ Như quỳ xuống, gạt tay Hứa Hành, cưỡng ép cự long xuất hiện, miệng cô há ra, đem côn thịt sẫm màu ngậm lấy.

“A...” Hứa Hành bật ra tiếng kêu rên.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Chương 15

Hai chân Hứa Hành thoáng run nhẹ, thân thể cao lớn phút chốc ngã về phía sau, 'Rầm' một tiếng, va chạm với chiếc giường đơn trắng tinh, âm thanh vang dội đánh động hai cô gái đồ dẫn trong phòng, tầm mắt ngây dại dừng lại trên người Hứa Hành.

Tư Vũ Như bật cười, soi mói “Anh thật vô dụng “ Nói xong cô chồm tới, liếc nhìn cự long đã được giải thoát dựng đứng, nhúc nhích như đang vẫy gọi cô.

Hứa Hành ồ ồ thở dốc, quay đầu liền thấy một đôi mắt vô hồn nhìn anh chăm chăm, rất gần, chỉ cần đưa tay liền có thể với tới, mặt anh nóng ran, không ngờ mình lại rơi vào tình huống xấu hổ đến vậy, vốn định mở miệng cự tuyệt, bất chợt bị cơn sóng tình dục nhấn chìm.

Tư Vũ Như cực kỳ hưng phấn, một tay nắm lấy cự vật vuốt ve an ủi, đầu lưỡi phối hợp liếm lên quy đầu căng phồng, ngẫu nhiên đôi môi bặm chặt nghiền ép đầu nằm tron bóng, tay còn lại ma sát lên hai viên tròn co ro phía dưới.

Một cô tề đại sáng khoái, chạy dọc theo thắt lưng đánh thẳng vào đại não, có điều trước bốn con mắt nhìn chăm chú, anh không khỏi chần chờ “Hay mình về phòng rồi làm tiếp được không?”

Đáp lại anh là nhát cần thẳng vào viên bi tròn vo, Hứa Hành thở gấp, ni non “Nhẹ...nhẹ chút “ Lực đạo từ từ giảm bớt, chuyển qua ngậm lấy mút mát.

Tư Vũ Như vô tư ngồi lên giường, dựa lưng vào người cô gái, hai chân giang rộng, cởi bỏ chiếc áo sơ mi vướng víu, phơi bày cơ thể hoàn mỹ, làn da tuyết trắng vẫn còn nhiều dấu hồng ngân. Ánh mắt Hứa Hành dán vào khe huyệt nhỏ xíu bằng đầu ngón tay, tuy hôm qua làm cả đêm nhưng rất nhanh cửa huyệt đã trở về trạng thái ban đầu, hiện giờ còn liên tục chảy ra mật dịch trong suốt.

Yết hầu anh dao động, cả người khô nóng khó chịu, cảm giác đói khát bủa vây, lý trí nhanh chóng bốc hơi, giống như người mộng mị, anh bỗng cúi đầu, dùng miệng bịt lại khe suối nhỏ, nửa hút nửa mút, anh muốn đem tất cả mật ngọt nuốt hết vào bụng, hai tay anh bắt lấy bầu ngực no đủ, không chút thương tiếc nhào nặn.

Tư Vũ Như ngửa đầu hét lên sung sướng “A...a...a...”

Nhìn tình cảnh ướt át trước mắt, cô gái ngồi đối diện dường như nhớ lại đoạn ký ức kinh khủng nào đó, thét lên thảm thiết, ôm đầu lui vào một góc, van xin “Đừng...đừng đến đây...xin ông...”

Riêng cô gái bị Tư Vũ Như tựa vào chỉ đưa mắt tò mò quan sát.

Tiếng kêu la càng khiến Tư Vũ Như điên cuồng, cô cong người, nắm lấy hai chân cổ mở thật lớn, để vùng nữ tính lộ rõ, nũng nịu gọi anh “Hành, nhanh lên, em muốn “

Lời nói của cô như câu thần chú, Hứa Hành liền buông tha khe huyệt bị mút đến đỏ bầm, cầm lấy côn thịt sẫm màu, thúc vào u cổ lấy lợi.

“Ừm...”

Côn thịt thô dài mảnh mẽ xâm nhập, xỏ xuyên qua tầng tầng lớp lớp tường thịt non nớt, tiến sâu chạm tới miệng tử cung. Hứa Hành tận hưởng cơn khoái cảm đánh úp, âm đạo chật hẹp nuốt lấy cự vật, chèn ép nguyên cây lửa nóng từ quy đầu xuống tận gốc rễ. Phần hông săn chắc luật động, ba cạm một sâu, liên tiếp đâm tới, không để cô gái dưới thân ngừng nghỉ dù chỉ một giây.

Trong căn phòng nhỏ bùng lên tiếng kêu rên thích thú xen lẫn tiếng la hét khốc liệt, một chiếc giường trơ trọi quanh hiu, chiếc còn lại không ngừng rung lắc, cảnh tượng ân ái triền miên, người đàn ông đè lên cô gái nhỏ nhắn, cây gậy thịt liên tục cắm vào khe huyệt bé xíu, tiếng nước phạch phạch gọi tình, mùi vị xác thịt giao hoan nồng đậm gay mũi...

Nằm biệt lập bên ngoài thành phố, ngôi biệt thự ba tầng rộng lớn luôn được canh gác nghiêm ngặt, Từ Chính Hiền, bốn mươi lăm tuổi, lão đại xã đoàn Đại Thành, nổi danh hung bạo tàn nhẫn, ra tay tàn độc quyết đoán. Lúc này hắn đang ngồi trên chiếc ghế sa lon dài thượt, hai mắt nhắm lại dưỡng thần, đôi tay ôm lấy hũ sành chậm rãi vuốt ve, dưới chân là cô gái trẻ nhìn khoảng đôi mươi, tên An Vũ, đang quỳ bóp chân cho hắn, thỉnh thoảng gõ cửa vang lên.

Từ Chính Hiền khẽ mở mắt, động tác trên tay cũng dừng lại, lạnh giọng “ Vào đi “

Hai người mặc vest chia ra bắt lấy cánh tay người đàn ông cường chế bước vào phòng, người đàn ông ngẩng đầu nhìn thấy Từ Chính Hiền càng run rẩy lợi hại, đôi môi mấp máy không thành câu, Từ Chính Hiền bật cười ha hả, âm thanh như tiếng ma quỷ đòi mạng.

“ À, tao có bất ngờ cho mày đây “ Nói xong búng tay một cái.

Tiểu Vũ ngoan ngoãn đứng dậy, đi về phía chiếc giường rộng lớn, nắm lấy tóc một cô gái lồi ra.

“ Uyển Uyển..Uyển Uyển..” Người đàn ông gọi tên cô gái, giọng điệu chua sốt, bất lực. Cô gái dần tỉnh táo, da đầu đau nhức, chớp chớp mắt nhìn rõ cảnh vật phía trước, méo mào.

“ Ba...ba, cứu con “

Hai mắt người đàn ông đỏ ửng, xô hai tên đang giữ mình, quỳ xuống, lết lại gần Từ Chính Hiền dập đầu “ Cầu xin anh, đại ca, xin anh nghĩ đến tình cảm huynh đệ bao nhiêu năm nay, tha cho Tiểu Uyển đi, xin anh..xin anh...”

Tiếng bốp bốp vang lên không ngớt, phút chốc trán người đàn ông máu chảy ròng ròng. Từ Chính Hiền nhếch mép mỉa mai “ Triệu Sáng, Mày có gan gạt tao phải lưỡng trước hậu quả “

Khuôn mặt Triệu Sáng lem luot máu và nước mắt, vẫn kiên trì van xin “ Là em có lỗi, em đã gạt anh, anh giết em đi, chỉ xin anh tha cho con bé “

“ Mày lừa tao nói em ấy đã chết...” Hai mắt Từ Chính Hiền đỏ rực, phần nộ từ trong lòng cuộn cuộn xông ra, hắn nhỏ giọng thì thầm “ Chết thì dễ cho mày quá, mười bốn năm, mày chia cắt tao với em ấy mười bốn năm “

“ Là em ấy van nài, thậm chí lấy cái chết uy hiếp em, đại ca, em ấy thật sự không yêu...”

Cổ họng Triệu Sáng bị bóp nghẹn, bàn tay Từ Chính Hiền xiết cổ Triệu Sáng nhấc lên treo lủng lẳng, hất tay, như ném một thứ bỏ đi, cả người Triệu Sáng đập mạnh vào tường văng ra, miệng phun máu ồ ạt.

Triệu Tiểu Uyển thét lên, không ngừng gào khóc quấy đạp, cô bước về phía ba mình, Từ Chính Hiền nở nụ cười độc ác, tiến lại gần Tiểu Uyển, tặc lưỡi.

“ Chắc chắn, con gái mày cũng thật đẹp “ Bàn tay ma quỷ vuốt ve khuôn mặt trắng hồng nhỏ nhắn, giọng điệu thô bỉ “ Hình như mười tám tuổi thì phải, trưởng thành tốt như vậy, ngực rất lớn nha “

Dứt lời, âm thanh quần áo xé rách, tiếng kêu khóc thê lương của Tiểu Uyển vang vọng khắp phòng ...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Chương 16

Từ Chính Hiền nheo mắt đánh giá thân thể trần truồng trước mặt, làn da trắng hồng, hai bầu ngực đầy đặn căng tròn. Hắn gơ bàn tay chai sạn vuốt ve dọc theo đường cong uốn lượn mê người, tìm tới mảnh lông mao xanh rì, dùng ngón tay se se nhúm cỏ mượt mà, khẽ tắc lưỡi chắc chắn mấy cái.

“ Ừ, nhìn qua hình như vẫn còn trinh, có điều phải khai thử mới biết “

Tiểu Uyển run cầm cập, liên tục lắc đầu, van xin “ Chú Hiền...con xin chú...” Cô hi vọng hắn còn chút nhân tính tha cho hai cha con cô, từ nhỏ tới lớn vào những ngày lễ tết, ba luôn dẫn cô tới dập đầu hiếu kính với hắn, cô mong hắn niệm tình nghĩa bao nhiêu năm mà bỏ qua cho ba cô lần này.

Bất quá hành động kẻ đó của Từ Chính Hiền đã đẩy Tiểu Uyển vào vực sâu không đáy. Tiếng cầu khẩn nín non của Tiểu Uyển càng kích thích, mời gọi Từ Chính Hiền hung hăng chà đạp mình, không chút chần chừ, hắn rê ngón trỏ, thành thực tách ra hai búi thịt non nót, chọc vào khe huyết bé xíu ẩn núp bên trong.

“ Á á”

Tiểu Uyển chưa kịp phản ứng, đã bị một con đầu nhói đánh úp. Hai chân nhũn ra, phải dựa vào cô gái phía sau để chống đỡ cơ thể.

An Vũ thích thú quan sát tình huống hiện tại, người cô bắt đầu khô nóng, trải qua sự huấn luyện của Từ Chính Hiền, từ một cô gái ngây thơ chưa biết mùi đời, đến nay đã thành một người phụ nữ ham muốn nhục dục, những trận hành xác, đau đớn và khoái cảm đan xen luôn khiến cô ngất ngây mê đắm, cô biết hẳn sẽ không yêu bất kỳ ai, như vậy càng tốt, cô không cần lo sợ hấn bị người khác cướp mất.

Tiểu Vũ vùng vẫy lợi hại, mặc kệ bàn tay đang nắm lấy tóc mình, liều mạng chống cự, cô quên mất ngón tay đang nhét trong vùng nữ tính chưa từng được khai phá, theo cử động kịch liệt của cô, nó lắc lư chọc xoáy không chút thương tiếc, xò xuyên qua lớp màng mỏng dính, một dòng máu đỏ tươi chảy dọc theo đôi chân thon dài, nhỏ giọt lên sàn nhà lạnh lẽo.

“A...” Tiểu Uyển như một người điên hét lên, bất lực, thống khổ dẫy dựa. Đôi lại là tiếng cười hả hê của hai con quỷ dữ trong phòng.

An Vũ nhoen miệng cười duyên, dịu dàng hỏi “ Có cần em trối nó lại không?”

Từ Chính Hiền nhường mảy, giọng điệu bốn cọt “ Trối lại chơi không vui “

Ánh mắt An Vũ loé sáng, đưa tay còn lại bắt lấy bầu ngực no đủ, bóp mạnh luồng thịt tuyết trắng, để đầu nhũ tiem vuron ra như quả dâu chín mọng, Từ Chính Hiền há miệng ngậm lấy, nếm thử mùi vị ngọt ngào. Rồi hấn ngẩng đầu bày ra vẻ mặt thất vọng nói

“ Không ngọt chút nào! “

An Vũ bật cười vui vẻ “ Để em thử xem “ Cô lôi kéo bầu ngực sữa về phía mình, lè lưỡi liếm mảy cái lên đỉnh anh đào ướt át, gât gù nhận xét.

“ Đúng là dở tệ, còn không ngọt bằng miệng của anh “ Dứt lời An Vũ chồm tới, há miệng cắn nuốt đôi môi Từ Chính Hiền, nụ hôn nồng nàn say đắm, đầu lưỡi gấp gáp chui vào khoang miệng đang hé mở, tìm tòi sục sạo, tham lam hút hết chất lỏng sền sệt, bàn tay đang nắm tóc Tiểu Uyển buông lỏng, lằn mỗ bắt lấy phần nhô lên giữa hai chân Từ Chính Hiền, vuốt ve, xoa nắn.

Cơ thể Tiểu Uyển đổ sụp trên nền đá cứng còng lạnh băng, cô nhịn xuống cảm giác nhức nhối dưới thân, gắng gượng bò về trước, nơi ba cô đang nằm yên bất động. Đột nhiên vòng eo bị vịn lại, Tiểu Uyển hốt hoảng quay đầu, liền nhìn thấy nụ cười châm biếm của Từ Chính Hiền, và vẻ mặt xem trò vui của An Vũ.

Khu rừng rậm đen ngòm, sừng sững một gốc cây uy mãnh, không có đạo đầu, cũng chẳng có ma sát kích tình, cứ vậy mạnh mẽ đâm vào cửa huyết chật hẹp, âm thanh “ bụp “ vang lên kèm theo tiếng gào thét kinh người của Tiểu Uyển.

“ Á á á”

Tiểu Uyển ước gì mình có thể chết đi, nhưng trớ trêu thay, đau đớn lại khiến đầu óc cô vô cùng tỉnh táo, dưới thân nóng rực như bị thiêu đốt, những giọt mầu tí tách rơi vãi, tiếng côn trùng “ phạch phạch phạch “ cắm vào như đang nói cho cô một thực tế vô cùng nhẫn.

Hai tay Từ Chính Hiền nắm lấy vòng eo thon thả, mãnh liệt luật động, cự vật cường chế thúc vào khe huyết tươi non, mỗi một cú nháp đều chọc sâu vào tận cùng bên trong, cây gậy dài thượt của hấn không chút thương tiếc tàn phá vùng tử cung sạch sẽ, tạo ra những vết nứt nham nhở suốt đoạn đường nó đi qua .

Mùi máu tanh nhàn nhạt, tiếng thở dốc ồ ồ sung sướng của Từ Chính Hiền, hấn liên tục đâm rút, bỏ ngoài tai mọi âm thanh kêu khóc hỗn loạn, mắt khép hờ tận hưởng niềm lạc thú trần gian, không thể phủ nhận làm tình với gái trinh là sướng nhất, âm đạo khít khao chặt chẽ, bao vây xiết chặt cự long thô to của hấn, từng cơn co bóp chèn ép khắp chiều dài cự vật, đưa hấn lên đám mây khoái hoạt bông bênh.

Triệu Sáng ừm một cái, rên nhẹ, thân thể như bị xe hơi cáng qua, tan nát vỡ vụn, ông cố chống tay ngẩng đầu nhìn về nơi phát ra tiếng động ồn ào, đập vào mắt là hình ảnh cô con gái bé nhỏ, luôn được ông yêu thương chiều chuộng, hèn mọn bò dưới đất, bị tên đàn ông cao ngất quý phía sau không ngừng cưỡng bức, hấn liên tục thúc vào, mặc kệ con gái ông khóc lóc van xin, máu tuôn sôi xả động lại thành vũng dưới sàn.

Con người ông trợn lên, tròng mắt trắng dã, đầu óc quay cuồng, miệng không ngừng lảm bảm, quả báo, đúng là quả báo, ông giúp Từ Chính Hiền làm rất nhiều chuyện ác, phóng hỏa, giết người, cưỡng hiếp, để giờ đây người chịu tội là con gái ông nhất mực yêu thương, ông muốn ăn tươi nuốt sống Từ Chính Hiền, phanh thây xẻ thịt, móc trái tim hấn ra để xem nó được làm bằng cái gì.

Đột nhiên ông nhìn thấy hủ cốt, được đặt cẩn thận, lọt thỏm phía trong chiếc ghế sa lon, hai mắt Triệu Sáng sáng rực, chăm chú nhìn cái hủ lạnh tanh, gom góp chút sức lực còn sót lại, lết tới. Khi Từ Chính Hiền xé áo Tiểu Uyển, thuộc hạ của hấn rất biết điều, tự giác rời đi, giúp cho kế hoạch trả thù vừa loé lên trong đầu Triệu Sáng có thể thực hiện thành công.

Đắm chìm trong tình dục cao triều, cả người hưng phấn thoải mái, phía dưới chơi đùa tận hứng, sau lưng là An Vũ chủ động hôn hít, ân cần hầu hạ, dùng chiếc lưỡi nóng bóng rửa rấy từ tắc da thịt sần chắc trên người hấn, chỉ là một tiếng ' keng ' yếu ớt vang lên lại lôi hấn trở về thực tế đáng hận.

Triệu Sáng cảm nhận được ánh mắt thù địch, động tác trên tay cũng nhanh hơn, bốc nắm tro bỏ vào miệng, dù sặc sụa, nghẹn ngào, nước mắt ứa ra, ông vẫn liều chết nuốt xuống, đến khi cơ thể bị nhấc bổng lên cao, đối diện với đôi mắt như dã thú điên cuồng.

“ Tao...khụ...khụ...không để...em ấy...ở...bên...con...quý...như...” Lời còn chưa nói hết, hai ngón cái của Từ Chính Hiền đã thọt vào nhãn cầu Triệu Sáng, “ Phụt “ máu bắn ra, kèm theo chất nhầy nhớp nhúa.

Triệu Sáng khục khặc cười to, khiêu khích con quái vật trước mặt. Một tay Từ Chính Hiền bóp cổ Triệu Sáng, tay còn lại thọc vào miệng ông, đâm

thùng yết hầu, chui xuống thực quản, mò mẫm nạo vét bên trong, máu ồ ạt phun trào, đến khi cơ thể Triệu Sáng ngậy đơ. Từ Chính Hiền ném cái xác đi, ngồi bệt xuống đất, ôm lấy hủ cốt, hốt lấy hốt để nhúm tro tàn vương vãi.

Tư Vũ Thần đắm chiêu ngồi trong thư phòng, hai đầu mày dính chặt, mọi thứ diễn ra quá nhanh, không ngờ cái thành phố đen tối bản thủ này bỗng nhiên đoàn kết lạ thường, từ thị trường, cục trưởng cục cảnh sát, lão già Từ Chính Hiền, đến bạn bè, thuộc hạ bên cạnh đều đồng loạt tính kế anh. Ngón tay Tư Vũ Thần gõ nhịp trên bàn, khoe miệng khê nhếch, thấp thoáng nụ cười châm biếm, nếu không chơi với đám người này một ván thật có lỗi với công sức bọn họ bỏ ra ...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Chương 17

Từ Chính Hiền neho mắt đánh giá thân thể trần truồng trước mặt, làn da trắng hồng, hai bầu ngực đầy đặn căng tròn. Hấn giờ bàn tay chai sạn vuốt ve dọc theo đường cong uốn lượn mê người, tìm tới mảnh lông mao xanh rì, dùng ngón tay se se nhúm cò mượt mà, khê tắc lưỡi chắc chắn mấy cái.

“Ừ, nhìn qua hình như vẫn còn trinh, có điều phải khai thử mới biết”

Tiểu Uyển run cầm cập, liên tục lắc đầu, van xin “Chú Hiền...con xin chú...” Cô hi vọng hấn còn chút nhân tính tha cho hai cha con cô, từ nhỏ tới lớn vào những ngày lễ tết, ba luôn dẫn cô tới đập đầu hiếu kính với hấn, cô mong hấn niệm tình nghĩa bao nhiêu năm mà bỏ qua cho ba cô lần này.

Bất quá hành động kẻ đó của Từ Chính Hiền đã đẩy Tiểu Uyển vào vực sâu không đáy. Tiếng cầu khẩn nín non của Tiểu Uyển càng kích thích, mời gọi Từ Chính Hiền hung hăng chà đạp mình, không chút chần chừ, hấn rê ngón trở, thành thực tách ra hai búi thịt non nót, chọc vào khe huyết bé xú ắn núp bên trong.

“Á á”

Tiểu Uyển chưa kịp phản ứng, đã bị một con đầu nhói đánh úp. Hai chân nhũn ra, phải dựa vào cô gái phía sau để chống đỡ cơ thể.

An Vũ thích thú quan sát tình huống hiện tại, người cô bắt đầu khô nóng, trải qua sự huấn luyện của Từ Chính Hiền, từ một cô gái ngây thơ chưa biết mùi đời, đến nay đã thành một người phụ nữ ham muốn nhục dục, những trận hành xác, đau đớn và khoái cảm đan xen luôn khiến cô ngất ngây mê đắm, cô biết hấn sẽ không yêu bất kỳ ai, như vậy càng tốt, cô không cần lo sợ hấn bị người khác cướp mất.

Tiểu Vũ vùng vẫy lợi hại, mặc kệ bàn tay đang nắm lấy tóc mình, liều mạng chống cự, cô quên mất ngón tay đang nhét trong vùng nữ tính chưa từng được khai phá, theo cử động kịch liệt của cô, nó lắc lư chọc xoáy không chút thương tiếc, xỏ xuyên qua lớp màng mỏng dính, một dòng máu đỏ tươi chảy dọc theo đôi chân thon dài, nhỏ giọt lên sàn nhà lạnh lẽo.

“A...” Tiểu Uyển như một người điên hét lên, bất lực, thống khổ dẫy dụa. Đổi lại là tiếng cười hả hê của hai con quỷ dữ trong phòng.

An Vũ noén miệng cười duyên, dịu dàng hỏi “Có cần em trối nó lại không?”

Từ Chính Hiền nhướn mày, giọng điệu bốn cọt “Trối lại chơi không vui”

Ánh mắt An Vũ loé sáng, đưa tay còn lại bắt lấy bầu ngực no đủ, bóp mạnh luồng thịt tuyết trắng, để đầu nhũ tiêm vuron ra như quả dâu chín mọng. Từ Chính Hiền há miệng ngậm lấy, nếm thử mùi vị ngọt ngào. Rồi hấn ngẩng đầu bày ra vẻ mặt thất vọng nói

“Không ngọt chút nào!”

An Vũ bật cười vui vẻ “Đề em thử xem” Cô lôi kéo bầu ngực sữa về phía mình, lè lưỡi liếm mấy cái lên đỉnh anh đào ướt át, gât gù nhận xét.

“Đúng là dở tệ, còn không ngọt bằng miệng của anh” Dứt lời An Vũ chồm tới, há miệng cắn nuốt đôi môi Từ Chính Hiền, nộ hôn nồng nàn say đắm, đầu lưỡi gấp gáp chui vào khoang miệng đang hé mở, tìm tới sục sạo, tham lam hút hết chất lỏng sền sệt, bàn tay đang nắm tóc Tiểu Uyển buông lỏng, lằn mò bắt lấy phần nhô lên giữa hai chân Từ Chính Hiền, vuốt ve, xoa nắn.

Cơ thể Tiểu Uyển đổ sụp trên nền đá cứng còng lạnh băng, cô nhịn xuống cảm giác nhức nhối dưới thân, gắng gượng bò về trước, nơi ba cô đang nằm yên bất động. Đột nhiên vòng eo bị vịn lại, Tiểu Uyển hốt hoảng quay đầu, liền nhìn thấy nụ cười châm biếm của Từ Chính Hiền, và vẻ mặt xem trò vui của An Vũ.

Khu rừng rậm đen ngòm, sừng sững một gốc cây uy mãnh, không có đạo đầu, cũng chẳng có ma sát kích tình, cứ vậy mạnh mẽ đâm vào cửa huyết chặt hẹp, âm thanh “bụp” vang lên kèm theo tiếng gào thét kinh người của Tiểu Uyển.

“Á á á”

Tiểu Uyên ước gì mình có thể chết đi, nhưng trời thay, đau đớn lại khiến đầu óc cô vô cùng tỉnh táo, dưới thân nóng rực như bị thiêu đốt, những giọt máu tí tách rơi xuống, tiếng côn trùng “phạch phạch phạch” cắm vào như đang nói cho cô một thực tế vô cùng nhẫn.

Hai tay Từ Chính Hiền nắm lấy vòng eo thon thả, mãnh liệt lướt động, cự vật cường chế thúc vào khe huyết tươi non, mỗi một cú nhấp đều chọc sâu vào tận cùng bên trong, cây gậy dài thượt của hắn không chút thương tiếc tàn phá vùng tử cung sạch sẽ, tạo ra những vết nứt nham nhở suốt đoạn đường nó đi qua.

Mùi máu tanh nhàn nhạt, tiếng thở dốc ồ ồ sung sướng của Từ Chính Hiền, hắn liên tục đâm rút, bỏ ngoài tai mọi âm thanh kêu khóc hỗn loạn, mắt khép hờ tận hưởng niềm lạc thú trần gian, không thể phủ nhận làm tình với gái trinh là sướng nhất, âm đạo khít khao chặt chẽ, bao vây xiết chặt cự long thô to của hắn, từng cơn co bóp chèn ép khắp chiều dài cự vật, đưa hắn lên đám mây khoái hoạt bông bênh.

Triệu Sáng ừm một cái, rên nhẹ, thân thể như bị xe hơi cán qua, tan nát vỡ vụn, ông cố chống tay ngẩng đầu nhìn về nơi phát ra tiếng động ồn ào, đập vào mắt là hình ảnh cô con gái bé nhỏ, luôn được ông yêu thương chiều chuộng, hèn mọn bò dưới đất, bị tên đàn ông cao ngất quý phía sau không ngừng cưỡng bức, hắn liên tục thúc vào, mặc kệ con gái ông khóc lóc van xin, máu tuôn sôi xả động lại thành vũng dưới sàn.

Con người ông trợn lên, tròng mắt trắng dã, đầu óc quay cuồng, miệng không ngừng lắp bắp, quả báo, đúng là quả báo, ông giúp Từ Chính Hiền làm rất nhiều chuyện ác, phóng hỏa, giết người, cưỡng hiếp, để giờ đây người chịu tội là con gái ông nhất mực yêu thương, ông muốn ăn tươi nuốt sống Từ Chính Hiền, phanh thây xẻ thịt, móc trái tim hắn ra để xem nó được làm bằng cái gì.

Đột nhiên ông nhìn thấy hủ cốt, được đặt cẩn thận, lọt thỏm phía trong chiếc ghế sa lon, hai mắt Triệu Sáng sáng rực, chăm chú nhìn cái hủ lạnh tanh, gom góp chút sức lực còn sót lại, lết tới. Khi Từ Chính Hiền xé áo Tiểu Uyên, thuộc hạ của hắn rất biết điều, tự giác rời đi, giúp cho kế hoạch trả thù vừa loé lên trong đầu Triệu Sáng có thể thực hiện thành công.

Đắm chìm trong tình dục cao triều, cả người hưng phấn thoải mái, phía dưới chơi đùa tận hứng, sau lưng là An Vũ chủ động hôn hít, ân cần hầu hạ, dùng chiếc lưỡi nóng bỏng rửa rảy từ tắc da thịt sần chắc trên người hắn, chỉ là một tiếng 'keng' yếu ớt vang lên lại lôi hắn trở về thực tế đáng hận.

Triệu Sáng cảm nhận được ánh mắt thù địch, động tác trên tay cũng nhanh hơn, bốc nắm tro bỏ vào miệng, dù sặc sụa, nghẹn ngào, nước mắt ứa ra, ông vẫn liều chết nuốt xuống, đến khi cơ thể bị nhấc bổng lên cao, đối diện với đôi mắt như dã thú điên cuồng.

“Tao...khụ...khụ...không để...em ấy...ở...bên...con...quý...như...” Lời còn chưa nói hết, hai ngón cái của Từ Chính Hiền đã thọt vào nhãn cầu Triệu Sáng, “Phụt” máu bắn ra, kèm theo chất nhầy nhớp nhúa.

Triệu Sáng khục khặc cười to, khiêu khích con quái vật trước mặt. Một tay Từ Chính Hiền bóp cổ Triệu Sáng, tay còn lại thọc vào miệng ông, đâm thủng yết hầu, chui xuống thực quản, mò nắn nạo vết bên trong, máu ồ ạt phun trào, đến khi cơ thể Triệu Sáng ngất đờ. Từ Chính Hiền ném cái xác đi, ngồi bệt xuống đất, ôm lấy hủ cốt, hốt lấy hốt để nhúm tro tàn vương vãi.

Tư Vũ Thần đắm chìm ngồi trong thư phòng, hai đầu mày dính chặt, mọi thứ diễn ra quá nhanh, không ngờ cái thành phố đen tối bản thù này bỗng nhiên đoàn kết lạ thường, từ thị trường, cục trưởng cục cảnh sát, lão già Từ Chính Hiền, đến bạn bè, thuộc hạ bên cạnh đều đồng loạt tính kế anh. Ngón tay Tư Vũ Thần gõ nhịp trên bàn, khoe miệng khê nhếch, thấp thoáng nụ cười châm biếm, nếu không chơi với đám người này một ván thật có lỗi với công sức bọn họ bỏ ra ...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Chương 18

Lâm Phong đứng trước cửa phòng vip, khẽ cau mày vì âm thanh rên rỉ phóng tung vọng ra từ bên trong, thở dài một hơi, anh đưa tay đẩy cửa bước vào. Không khí mát lạnh phả lên mặt anh, mang theo mùi vị gay gắt khó ngửi, hừ tên nhóc Tiểu Hắc này cũng không biết chừng mực là gì, mặt dày lại vô si, thấy anh đi vào cũng không biết dừng lại.

Ánh đèn mờ ảo chiếu rọi hai bóng dáng đang chuyển động mãnh liệt, cô gái trần truồng quỳ trên ghế sofa, mông vênh lên, hai tay bầu vịu lên thành ghế, mặc người đàn ông đứng phía sau ra sức đâm vào, tiếng thân thể va chạm xen lẫn tiếng nước phàn phạch vô cùng gợi tình, cảnh tượng ướt át kiểu diêm đập vào mắt càng khiến Lâm Phong buồn nôn vạn phần, nếu không phải sự việc quan trọng, hơn nữa liên quan đến Nhân Nhân, anh cũng không cần tự làm khổ bản thân như vậy.

Ngồi xuống vị trí cách xa họ nhất, Lâm Phong ho khan 'khụ, khụ.' mấy cái để nhắc nhở ai kia.

Cô gái đang quỳ vốn không xa lạ với mấy chuyện này, chỉ cần người cô hầu hạ chưa cho ngừng thì cô vẫn phải vâng lời tiếp tục cuộc vui. Về mặt Tiểu Hắc thân nhiên, quay đầu nhìn Lâm Phong rồi bật cười ha hả nói “Đại ca, vào chơi chung cho vui”

“Cậu chuẩn bị xong chưa?” Khuôn mặt Lâm Phong thờ ơ, chỉ có giọng nói lạnh nhạt đáp lại, anh chẳng thể can thiệp vào mấy chuyện giường chiếu của bọn đàn em, nhưng cũng rất không đồng tình, tội nó không thấy bản sao?

“ Anh tin tưởng Tư Vũ Thần sao?...um “

Động tác Tiểu Hắc thúc mạnh về phía trước, sung sướng gầm gừ, sắc mặt như được giải thoát, cả người ngậy ngất khoan khoái, xong việc cậu cứ vậy ngồi xuống, ngoắc ngoắc cô gái, chỉ vào cây gậy thịt vẫn còn dính đầy chất dịch trắng đục, cô gái khẽ gật đầu, như chú mèo nhỏ ngoan ngoãn bò lại, tay nắm lấy cự vật, lè lưỡi say mê nhắm nháp chất dịch sền sệt, ngẫu nhiên phóng mắt đưa tình với Tiểu Hắc.

Lâm Phong cảm thấy nôn nao nơi cổ họng, quả thật anh không quen với mấy thứ này, hít sâu một hơi kiềm chế cơn trào ngược nơi dạ dày, có chút mất tự nhiên dời tầm mắt sang hướng cửa, điều chỉnh giọng nói một chút rồi trả lời.

“ Với tình cảnh hiện tại, hẳn cũng không có sự lựa chọn khác “

Một tay Tiểu Hắc gác lên tay vịn ghế sofa, tay còn lại không ngừng ấn đầu cô gái, để vật nam tính chọc sâu hơn vào yết hầu của cô, cả người thư thái thả lỏng, hai mắt khép hờ mê ly.

“ Em biết rồi, chỉ cần anh giao phó em sẽ cố gắng hoàn thành, anh cứ yên tâm “

Nghe được lời hứa của Tiểu Hắc, tảng đá đè nặng trong lòng Lâm Phong mới được gỡ bỏ, anh đặc biệt nhấn mạnh “ Hay nhớ bằng mọi giá phải bảo vệ Nhân Nhân, cục diện càng hỗn loạn càng tốt “

Tiểu Hắc tươi cười liếc nhìn Lâm Phong, có chút hờn giận “ Đại ca không tin em sao? Mấy chuyện gây rối, em rành nhất “

Lâm Phong gật đầu đáp lại, vội vàng đứng lên, mùi hoan ái phùng thật nồng nặc, nếu không đi anh sợ mình nhịn không được ới ra tại chỗ. Tiểu Hắc gọi ới theo “ Đại ca, đại ca, đi sớm vậy, ở lại chơi 3p với em đi, em bảo đảm anh sẽ”

Bóng dáng Lâm Phong đã biến mất sau cánh cửa.

Sáng sớm, Tư Vũ Thần đã sắp xếp mọi thứ đâu vào đấy, hôm nay anh hẹn gặp Từ Chính Hiên, kế hoạch vô cùng hoàn hảo, chỉ chờ xe của hắn tới đón. Tuy chưa tới mức lật bàn trở mặt, nhưng vòng vây ngày càng xiết chặt, thù trong giặc ngoài phức tạp khó lường, anh phải ra tay trước, nắm quyền chủ động trong trò chơi này.

Hai ngày trước, Tư Vũ Thần phải mặt dày gọi cho Lâm Phong nhờ giúp sức, dù sao an toàn của Nhân Nhân là quan trọng nhất, hừ, dù tự nguyện hay không đây cũng là sự si nhục đối với Tư Vũ Thần, từ lúc sinh ra đến giờ anh còn chưa bao giờ cầu cạnh ai đó.

Bất kể là kẻ thù hay cái tên Lâm Phong mang tiếng ân nhân gì ấy, Tư Vũ Thần anh sẽ tận lực 'đền đáp', muốn giành Nhân Nhân với anh sao? Đúng là không biết chữ chết viết như thế nào.

“ Cốc, cốc, cốc “ Tiếng gõ cửa vang lên, Tư Vũ Thần nhướng mày, ừ một cái đáp lại. Chú Phúc và Hứa Hành người trước người sau bước vào, sau khi đóng cửa, chú quản gia mới cẩn thận nói.

“ Cậu chủ, việc cậu căn dặn đã làm xong, có điều ...”

“ Đừng lo chuyện đó “ Tư Vũ Thần cắt ngang lời chú Phúc, đưa mắt liếc nhìn Hứa Hành một chút, rồi chậm rãi nói “ Hứa Hành, cậu vẫn quyết định như vậy? Cậu bảo vệ không nổi nó đâu, buông tay thì hơn “

Hứa Hành cắn răng, giọng điệu kiên quyết “ Cậu đừng khuyên mình nữa “

“ Tuy cậu, chỉ cần cậu ráng cầm cự được vài ngày, giải quyết xong lão già Từ Chính Hiên, mình sẽ giúp cậu, chỉ sợ...” Nói đến đây Tư Vũ Thần thờ dài, vào thời điểm quan trọng này anh chỉ có thể dốc toàn lực bảo vệ Nhân Nhân, còn mấy người khác, nói anh độc ác, nham hiểm cũng được, anh không phải người cao thượng, mục tiêu của anh luôn luôn rõ ràng, chỉ duy nhất một người là Nhân Nhân...

“ Có điều, lỡ như...mình... mình không qua khỏi, xin cậu chăm sóc cho Như Như, và giúp đỡ em trai mình ...” Hứa Hành thấp giọng van nài.

Mí mắt Tư Vũ Thần gật gật, anh không khỏi đưa tay miết nhẹ, đáy lòng thăm than, nhìn anh rất giống người tốt à, nào chăm sóc nào giúp đỡ, chẳng lẽ biết nhau mười mấy năm tên Hứa Hành này còn chưa hiểu tính tình của anh hay sao? Hay người sắp chết tư tưởng cởi mở hơn thường ngày. Sau khi anh rời khỏi toà nhà, ngoại trừ Nhân Nhân, người bị truy bắt gắt gao nữa là Tư Vũ Như, có điều anh cũng chẳng rảnh rồi đi khuyên can, mọi người đều có quyết định của riêng họ.

“ Mình chỉ giúp một người, cậu chọn đi, Tư Vũ Như hay Hứa Thâm “ Tư Vũ Thần bắt đầu giở thói trêu chọc.

“ Mình...mình...” Khuôn mặt Hứa Hành nhăn nhúm khổ sở.

“ Ha ha, đùa cậu chút thôi, mạng thì có thể giữ, còn mấy chuyện khác, quên đi! “

“ Tốt, cảm ơn cậu “ Hứa Hành vội vàng trả lời.

“ Được rồi, cậu trở về chuẩn bị đi, mình vừa rời khỏi, bọn họ sẽ hành động, chạy được bao xa thì chạy, nhớ đừng tin tưởng bất kỳ ai “

Tư Vũ Thần đặc biệt nhấn mạnh câu cuối cùng, hai người họ là bạn bè nhiều năm hơn nữa Hứa Hành vốn là một người trung thành tận tụy, Tư Vũ Thần luôn nhìn ra được mặc dù Hứa Hành yêu Tư Vũ Như rất nhiều, nhưng chỉ cần anh ra lệnh Hứa Hành sẽ chọn trung thành mà từ bỏ tình yêu, đó là lý do anh luôn cân nhắc tha thứ cho Hứa Thâm, người thân duy nhất của Hứa Hành.

“Người đã đợi sẵn ở dưới hầm giữ xe, chúng ta có cần công khai một chút?” Chú Phúc nãy giờ im lặng đột ngột lên tiếng.

“Có bao nhiêu người trong xe?” Tư Vũ Thần hồ hững hỏi.

“Một tài xế, và hai tay bảo an, thưa cậu chủ “ Chú Phúc cung kính trả lời.

“Hừ lão già ấy cũng hơi khinh người “ Tư Vũ Thần trầm giọng nói.

“Đó là do lão ấy chưa biết khả năng của cậu...” Tư Vũ Thần phát tay cắt ngang lời chú Phúc, hất cằm về hướng cửa, ngụ ý ông nên lui ra, đi lo việc của mình. Chú Phúc cúi chào rồi nhẹ nhàng rời khỏi, trước khi đóng cửa ông còn nghe được câu “Nhớ cẩn thận “ hiểm cố của Tư Vũ Thần, ông vui vẻ cười cười, cậu chủ của ông cũng không phải ác ma mất hết tính người, chỉ hơi kiêu căng, tự phụ, ra về ta đây lạnh lùng.

Đợi cánh cửa đóng lại, Tư Vũ Thần mới đứng dậy, lấy cái hộp quẹt zippo cũ kỹ màu đồng ở trên bàn nhét vào túi quần, tay còn lại nắm một cái lọ nhỏ màu xanh nhạt, Từ Chính Hiền ơi Từ Chính Hiền, bữa đại tiệc của ông sẽ rất hoành tráng, con người đôi khi nên tự tin mà sống, có điều tự tin quá mức thành ra cực kỳ ngu xuẩn.

Chiếc xe dừng lại tại một quán ăn mộc mạc, xung quanh bày biện thật giản dị, nổi bật là hơn hai chục người đàn ông mặc vest đen xếp thành hai hàng ngay ngắn. Hai tên bảo an ngồi hai bên Tư Vũ Thần liền bước xuống, làm tư thế mời anh đi vào trong. Tư Vũ Thần thờ ơ bước vào, có người đi trước dẫn đường, rất nhanh nhìn thấy Từ Chính Hiền đang ngồi trong căn phòng riêng biệt.

Thấy người đến, Từ Chính Hiền cũng không buồn đứng lên chào hỏi, đưa tay chỉ vào chỗ ngồi đối diện. Tư Vũ Thần an ổn ngồi xuống, nét cười trên mặt càng đậm, khiến người đối diện không khỏi tức chết.

“Cậu nhóc, tôi khuyên cậu làm người nên biết tự lượng sức mình “ Từ Chính Hiền có chút tức giận nói.

“Cách...cách...cách...” Đáp lại ông là tiếng đóng mở của chiếc zippo màu đồng, ngón cái bật ra, ngón trỏ đóng lại, động tác thành thục điều luyện vô cùng đẹp mắt.

“Ha ha ha ...” Miệng Từ Chính Hiền xô ra một tràng cười dài, đúng là thằng nhóc láu cá, chết đến nơi còn cậy mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Chương 19

“Ha ha ha ...”

Miệng Từ Chính Hiền xô ra một tràng cười dài, đúng là thằng nhóc láu cá, chết đến nơi còn cậy mạnh, mọi hành động của nó ông đã nắm hết trong lòng bàn tay, muốn hợp tác với Lâm Phong chống lại ông sao, đúng là hai thằng nhóc miệng còn hôi sữa.

Từ Chính Hiền liếc nhìn sắc mặt trắng bệch của Tư Vũ Thần càng cười không thể khép miệng, có điều trong lòng ông như có cái gì vướng mắc, hình như ông đã bỏ sót điểm nào đó, đầu óc hơi mơ màng, âm thanh đóng mở của cái hộp quẹt nhịp nhàng như lời thì thầm ru ngủ, một tia sáng vụt qua đại não, ông vội bật ngửa về phía sau vừa kịp lúc né viên đạn Tư Vũ Thần bắn tới, ý thức dần trở nên mơ hồ, ông nhanh chóng rút súng đặt lên đùi mình bắn một phát.

Viên đạn ghim vào da thịt, máu tuôn xối xả, con đau nhức giúp đầu óc ông tỉnh táo lại, liếc nhìn xung quanh, Tư Vũ Thần đã biến mất, chỉ còn mấy cái xác nằm ngay đơ. Sao ông lại quên mất dòng họ Tư Vũ chuyên nghiên cứu về tâm trí con người chứ, vừa rồi bị thôi miên, may mà ông nhanh trí khỏi phục ý thức, đây lòng không khỏi khinh bỉ, xem ra dòng họ Tư Vũ chỉ đến thế là cùng.

Tư Vũ Thần biến mất không một chút dấu vết, báo đài liên tục cập nhập thông tin, bệnh viện tâm thần của dòng họ Tư Vũ bị tấn công vũ trang, tình hình thương vong chưa rõ, mọi người tháo chạy tán loạn, một nhóm đối tượng mang theo vũ khí liên tiếp xả đạn vào những ai ngăn trở, thành phố ban hành lệnh khẩn, huy động toàn bộ lực lượng mở đợt truy bắt quy mô, nhưng vẫn chưa thu được kết quả khả quan nào.

Từ Chính Hiền nghe tên đàn em báo cáo tình hình xong, lửa giận bùng phát, lão chụp cái gạt tàn ném thẳng vào đầu tên nhãi nhép đang đứng lăm nhăm, một đám vô dụng, thằng Phi Vũ cũng vậy, luôn mồm chắc chắn bắt được Cố Nhân Nhân, cuối cùng thì sao, chẳng qua trúng kế của Tư Vũ Thần.

Tên đàn em dùng tay bịt miệng, ngăn dòng máu đang tuôn chảy, sợ sệt hỏi “ Giờ phải làm sao, thưa ngài?”

“ Ngủ giấc, tụi bây điều động tất cả mọi người bắt cho bằng được Lâm Phong, tao không tin, tao đâu không lại hai thằng nhóc đó “ Từ Chính Hiền nheo mắt, khuôn mặt vận vẹo hung ác.

“ Bên thị trường và cảnh trường hình như có tin tức Từ Vũ Như, chúng ta...”

“ Người tao cần là Cổ Nhân Nhân, chuyện khác cứ mặc kệ họ “ Từ Chính Hiền cắt ngang lời nói dông dài của hắn, phất tay đuổi hắn ra ngoài.

Lúc này An Vũ đang bóp chân cho Từ Chính Hiền mới khê động dậy, đau lòng vuốt ve vết thương trên đùi của ông, bàn tay như con rắn nước từ từ trườn lên, tìm đến chỗ trung tâm khiêu khích, chỉ ma sát vài cái, cự long đang ngủ say đã ngóc đầu dậy, ngoe nguẩy trong lòng bàn tay cô, cái miệng nhỏ nhắn mở lớn, ngậm lấy cự vật, chuyển động đâm vào rút ra trong khoang miệng ẩm áp. Từ Chính Hiền thoải mái tựa lưng vào ghế, nhắm mắt hưởng thụ sự phục vụ nhiệt tình của cô ..

Trong tầng hầm ẩm thấp, Từ Vũ Thần ngồi trên tấm thảm bạc màu, xung quanh phủ một lớp bụi khá dày, cô bé Nhân Nhân đang nhắm mắt ngủ say trong lòng anh, ai cũng tưởng họ giữ Nhân Nhân, có điều với cá tính của Từ Vũ Thần, Nhân Nhân chỉ có thể ở bên cạnh anh, những người khác đứng là nằm mơ.

Đôi môi mỏng khê nhếch, không thấy được vẻ mặt của Lâm Phong quả thật có chút đáng tiếc, còn có Phi Vũ và Hứa Thâm tìm bao nhiêu biện pháp để đột nhập vào khu vực cấm, cuối cùng lại bắt sai người, bọn họ bao vây chặt chẽ bên ngoài, kiểm soát mọi thứ, nhưng bọn họ chỉ thua do quá khinh thường Từ Vũ Thần, hay nói đúng hơn là thuật thôi miên của dòng họ Từ Vũ. Lão già Từ Chính Hiền cứ tưởng lão tài giỏi nên thoát chết, là do anh có tính sắp đặt, màn hay đang chờ phía sau, anh sẽ cho lão ấy biết cái gọi là sống không bằng chết.

“ Ừm..”

Nhân Nhân nhú mày, rên khê. Từ Vũ Thần liền thấy cả người rục rịch, cự vật giữa hai chân phút chốc thức tỉnh, chọc lên thân thể bé nhỏ của Nhân Nhân, cô bé khó chịu nhúc nhích né tránh, càng làm Từ Vũ Thần thờ dốc lên hồi.

“ Nhân Nhân khát nước ...” Cô bé chớp mắt, đáng thương nói.

“ Ừ, có chuẩn bị cho em rồi “ Từ Vũ Thần lấy chai nước, mở nắp đưa tới trước miệng cô, đôi môi anh đào hé mở ngửa đầu uống ực ực

Đột nhiên Từ Vũ Thần giật lại chai nước, thay thế bằng đôi môi nóng bỏng của mình, nụ hôn có chút thô bạo, không ngừng đòi hỏi, thúc giục cô bé há miệng phối hợp, hai đầu lưỡi trơn tru đụng chạm, quấn quít lấy nhau, hơi thở Từ Vũ Thần dần chuyển sang dồn dập, một tay tìm đến bộ ngực sữa xoa bóp, tay còn lại, theo làn vẩy mỡ vào trong, gạt đẩy quần lót qua một bên, ngón tay sạch sạo khuấy động cửa huyết khô ráo

Lửa dục bùng cháy, lại vì phản ứng của Nhân Nhân, tắt ngấm, cô bé liên tục đâm đâm lên lồng ngực của anh, phía dưới uốn éo trốn tránh. Từ Vũ Thần tức giận nắm lấy cằm cô, trừng mắt hỏi.

“ Em sao vậy?”

Hai mắt Nhân Nhân rung rung, hít hít cái mũi nhỏ xinh, ầm ừc “ Em ...em mắc tiểu “

Nói xong lại cúi đầu, hai vai run run .

Cổ họng như bị mắc xương cá, Từ Vũ Thần ho khan mấy cái, đúng là anh bị tình dục chi phối mất hết lý trí, sao có thể làm Nhân Nhân hoảng sợ chứ. Ôm lấy thân thể bé bỏng vào lòng, dịu dàng dỗ dành.

“ Ừ anh sai rồi, Nhân Nhân là cô bé ngoan sẽ không giận anh đúng không? “

Nhân Nhân ngẩng đầu nhìn anh, hai mắt đen láy đã lấp lánh ánh nước, có điều miệng lại nở nụ cười ngây ngô, gật gật đầu.

“ Anh yêu Nhân Nhân nhất “ Từ Vũ Thần cung chiêu hôn lên trán cô, sau đó đỡ cô bé đứng dậy, cả buổi bị nhét trong cốp xe chắc cô chưa thể cử động liền được.

Quan sát một vòng trong tầng hầm, dừng lại ở cái thùng nhôm trong góc, anh gơ tay mở nắp chỉ vào “ Em tiểu đi “

Nhân Nhân ngơ ngác nhìn anh, đó giờ cô bé toàn đi tiểu ở cái bồn trắng trắng, có chỗ ngồi đang hoàng, cô lúc lắc đầu nhỏ, bĩu môi không chịu.

“ Không đi sẽ rất khó chịu “ Từ Vũ Thần thấp giọng dụ dỗ, Nhân Nhân lại liếc nhìn cái thùng, nhìn ngang nhìn dọc cũng không biết cách ngồi tiểu như thế nào.

“ Thôi để anh “ Thấy cô chậm chạp không cử động, Từ Vũ Thần đành ra tay, anh cời bỏ bộ váy vướng víu trên người cô, chiếc quần lót trắng tinh cũng bị thoát xuống, cả người cô bé trần trụi nõn nà như trứng gà bóc, nhìn rất ngon miệng khiến Từ Vũ Thần muốn cắn một cái, đầu nhũ tiêm trước ngực bị khí lạnh ập tới co ro thành một đoàn, đứng đứng tràn đầy thách thức.

Yết hầu lặn lộn, anh hít sâu một hơi, tập trung tất cả ý chí, vào việc giúp cô đi tiểu, hai tay bắt lấy đùi cô, nhấc bổng, tấm lưng loà lổ lảng mịn của cô tựa vào lồng ngực rộng lớn của anh.

“A..” Nhân Nhân bị hành động đột ngột của anh dọa sợ, kêu lên.

Tư Vũ Thần bày ra tư thế xi tiểu cho em bé, cúi đầu nhìn cô hỏi “Sao em không tiểu đi?”

Nhân Nhân ngượng ngùng cúi thấp đầu, nhỏ giọng thì thầm “Em lớn rồi, em biết cách đi vệ sinh, chỉ là cái này...cái này...” Cô chưa thấy bao giờ nên không biết cách đi.

“Anh biết Nhân Nhân giỏi, ngoan, nghe lời, tiểu đi nào” Âm thanh ngọt ngào hết mức, đánh vào tâm lý luôn thích được khen của cô bé, rất nhanh một dòng nước yếu ớt từ hạ thân phóng ra, đáp thẳng xuống chiếc thùng rỗng, tiếng nước va chạm nơi đáy thùng khẽ khàn vang lên, Tư Vũ Thần rướn người, tầm mắt dừng lại ở chỗ khe thịt non nớt đỏ hồng, cả người khô nóng khó chịu, thời gian chờ cô tiểu xong thật lâu, anh nửa sốt ruột nửa vì ham muốn gần như phát điên, cự vật trong quần đau nhức căng phồng như muốn phá kén xông ra...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Chương 20

Tư Vũ Thần tham lam cắn mút đôi môi anh đào bóng loáng, đầu lưỡi luồn lách xông thẳng vào khoang miệng ngọt ngào, tìm đến chiếc lưỡi ấm nóng quấn quít giao triền, hàm răng trắng sáng cắn nhẹ lên bờ môi mềm mại, lực đạo vừa phải, dây dưa nhám nháp. Bàn tay vuốt ve thân thể nhỏ bé mẫn cảm, hơi thở gấp gáp dồn dập, anh đặt cô nằm xuống tấm thảm êm ái, đôi môi tách ra lần xuống từng tác da thịt mát rượi, điểm xuyên những dấu hồng ngân xinh đẹp.

Đầu anh dừng lại trên ngực cô, ngậm cả luồng thịt trắng ngần vào trong miệng, không ngừng bú mút, tựa như đứa trẻ đang đói khát đòi ăn.

“A, đau...” Nhân Nhân khó chịu nhăn mày, giọng điệu có chút không vui.

Tiếng 'chặt' rõ to vang lên, kết thúc quá trình chìm đắm trên đỉnh núi căng tròn mềm mại, Tư Vũ Thần ngẩng đầu đối diện với đôi mắt mờ mịt của cô.

“Lại có chuyện gì?”

Hai đầu mày càng nhíu chặt, Nhân Nhân sợ hãi mím môi, vẻ mặt Tư Vũ Thần bỗng chốc dần ra, âm thanh nhẹ nhàng dỗ dành “Ng Sloan, có chuyện gì không vui, Nhân Nhân cứ nói”

Hai mắt Nhân Nhân mở to, quan sát thật kỹ biểu tình trên mặt anh, sau khi chắc chắn người trước mặt không có tức giận mới khẽ áp ứng.

“Nhân Nhân...ừ...vừa đi vệ sinh xong...dơ...”

Tư Vũ Thần thờ dài một hơi, trong lòng lại lòi tên Từ Chính Hiền ra mắng chửi mấy trăm lần, ước tính thời gian cũng sắp đến lúc anh đòi lại khoản nợ từ lão ta, có điều trước mắt phải giải quyết 'cậu nhỏ' không an phận của mình cái đã.

Tư Vũ Thần nhìn xung quanh, ngoài một ít nước và thức ăn anh chẳng cảm theo cái gì, dù sao anh chỉ định ở đây một hoặc hai ngày. Liếc thấy cô bé cứ kẹp chặt hai chân, rồi nhìn tới chiếc áo sơ mi màu đen đang mặc, anh thân nhiên đem áo cởi bỏ, đưa tay cường chế hai chân cô giang rộng.

Nụ hoa có chút run rẩy, e ấp che lại cửa huyệt non nớt, viên trân châu đỏ hồng vươn ra đầy dụ hoặc, Tư Vũ Thần dùng ngón trỏ và ngón cái, tách nhẹ hai cánh hoa đầy đặn, lồi vào ướt át nhanh chóng bại lộ, anh nắm lấy vật áo, dịu dàng lau qua dải đất mỏng manh.

“Ừm...” Nhân Nhân cong người rên rỉ, miếng vải ma sát lên vùng nữ tính vô cùng thoải mái.

Tư Vũ Thần nướng mày trêu chọc “Nhân Nhân hư quá, sao lau hoài cũng không hết nước”

Nhân Nhân cắn môi, cô bé có thể cảm nhận được dưới thân liên tục trào ra chất lỏng kỳ dị, nhưng cô không hiểu tại sao lại như vậy, hai mắt ươn ướt, cô bé ấu máo.

“Nhân Nhân không biết”

Tư Vũ Thần bật cười, xoa xoa nụ hoa mơn mớn, giọng điệu ngả ngon “Hay để anh bịt lại cho nhé”

Người anh khụy xuống, vùi đầu vào giữa hai chân cô, há mồm ngậm lấy hoa huyệt rỉ nước, nuốt hết chất dịch sền sệt, đầu lưỡi còn cố ý chọc vào tiểu huyệt nhỏ xíu, lướt qua tầng tầng lớp lớp tường thịt mềm mại, học theo động tác dương vật liên tiếp đâm vào rút ra.

Phía dưới bị khiêu khích ngứa ngáy khó chịu, cộng thêm chiếc lưới như con rắn không ngừng khuấy động, lý trí yếu ớt của Nhân Nhân bị đánh tan, ham muốn tình dục tăng mạnh, theo bản năng cô giơ tay ôm lấy đầu Tư Vũ Thần, hai chân mở đến cực hạn, phối hợp đẩy thân thể về phía trước, cảm xúc thăng hoa đột nhiên vỡ òa, như từng chùm pháo hoa nổ tung.

“A...” Nhân Nhân hét lên vui sướng, mặt dịch đột ngột phun ra tung toé, báo hiệu cô bé đã đạt cao trào.

Tư Vũ Thần điều chỉnh tư thế, quỳ thẳng lưng, nắm một chân cô vắt ngang thắt lưng mình, chân còn lại gác lên vai anh, cơ thể nhỏ nhắn mềm mại như con rối để mặc anh thao túng, với một cái thúc người về trước, lồi vào trơn trượt phình to hết mức có thể nuốt lấy côn thịt xâm nhập.

“Á...đừng mà...đau...quá...a...” Nhân Nhân lắc đầu, khó khăn nhả ra từng từ, phần bụng phẳng lý gồ lên hình cây gậy, âm thanh đứt quãng theo mỗi lần anh xuyên vào.

Hai mắt Tư Vũ Thần đỏ lừ, đại não bị vây trong cơn hưng phấn tột cùng, bỏ qua vẻ mặt nhột nhật của cô bé, cả âm thanh ní non van xin, anh mạnh mẽ lướt động, mỗi một cú nhấp đều thúc sâu vào bên trong âm đạo chật hẹp.

“A...không...muốn...a...”

Nhân Nhân cố há miệng thật lớn lấy hơi, vừa thở dốc vừa nói. Đáp lại cô là âm thanh thân thể va chạm phạch phạch, xen lẫn tiếng nước rỉ rả vô cùng kích thích.

Trong căn phòng lớn xa hoa, Từ Chính Hiền cũng đang đổ mồ hôi điên cuồng chạy nước rút trên thân thể nhỏ bé của An Vũ, cách đó vài bước chân Tiểu Uyển đang co ro thành một đoàn, cả người run bần bật, Tiểu Uyển bỗng nhớ đến khuôn mặt người đàn ông anh tuấn, người đã đưa cho cô một lọ thuốc nhỏ, dặn cô chỉ cần đợi lúc Từ Chính Hiền bị tình dục chỉ phối, bôi lên người An Vũ, cô tình nhân bé bỏng của lão, thì mọi thù hận của cô sẽ được giải quyết.

Đúng như người đàn ông anh tuấn nói, Từ Chính Hiền đối với bất kỳ ai, luôn ra tay tàn nhẫn độc ác, phòng bị tất cả mọi người, riêng đối với An Vũ có điểm khác biệt, phụ nữ khác lão chỉ tra tấn hành hạ, chỉ có lúc làm tình với An Vũ lão mới thả trôi dục vọng, ra sức hôn hít nuông chiều. Hôm nay Tiểu Uyển quyết định mặt dày quyến rũ lão, hứng chịu ánh mắt độc ác như sói rừng mồi của An Vũ, bị à ta nắm đầu, dùng roi quất liên tục lên tấm lưng trần trụi của mình, cô vẫn cắn răng nhẫn nhục, cô đang chờ đợi thời cơ, người ấy đã dạy cô một phương pháp vô cùng hoàn hảo, thoa thuốc lên cơ thể, chờ khi mồ hôi ẩm ướt.

Phản lưng bị quất rướm máu, liếc nhìn trước ngực mồ hôi nhễ nhại, đầu óc Tiểu Uyển bất chợt loé sáng, nhà cự long thô kệch trong miệng ra, Tiểu Uyển khúm núm như con chó nhỏ, bò lại gần An Vũ, cúi thấp đầu le lưỡi liếm chân cô.

An Vũ ngửa đầu cười lớn, hài lòng đón nhận sự phục vụ tận tụy của tên nô lệ hèn hạ, hai mắt lim dim tận hưởng, chiếc lưới từng chút một di chuyển lên phía trên, bắt quả hai bầu ngực Tiểu Uyển như có như không chạm nhẹ lên người An Vũ.

Chứng kiến hai cô gái trần truồng dính lấy nhau, một người diễm lệ, yêu kiều như nữ vương ngạo mạn, một à ti tiện thấp hèn quỳ phục dưới chân cầu xin ân sủng, máu nóng trong người Từ Chính Hiền liền sôi sục, cổ họng khô khốc, hần bước lại gần nhắc bóng An Vũ đặt lên chiếc giường rộng lớn, vùi đầu trên ngực cô gặm cắn.

“Ừm...Hiên...cho em...a...” Hai mắt An Vũ trở nên mê ly, giọng nói ngọt ngào ní non.

Từ Chính Hiền cắn yêu lên bầu ngực đầy đặn của cô, mắng “Mới đó đã chịu không được, đúng là dâm đảng”

An Vũ cười thật tươi, nũng nịu “Người ta muốn anh mà”

Cự long thúc mạnh vào khe huyệt ướt nhẹp, động tác ngày càng thô bạo. Qua một lúc sau, An Vũ cảm thấy có điều gì đó không đúng, Từ Chính Hiền hình như mất hết ý thức, đôi mắt đỏ ửng giống đã thú đói khát lâu ngày, động tác điên cuồng mạnh liệt, muốn đem cô xé thành từng mảnh nhỏ.

“Á á...Hiên...Hiên...” An Vũ gọi lớn, cố gắng đánh thức Từ Chính Hiền.

Có điều mọi chuyện đã ngoài vòng kiểm soát, Từ Chính Hiền vùng tay tát hai cái nẩy lửa lên mặt cô, âm thanh chất chứa vang lên trong không gian yên tĩnh.

“Á...” Khoé môi An Vũ rách toát, máu tươi trào ra, trái lại Từ Chính Hiền vui vẻ cười ha hả. An Vũ há mồm tròn mắt, không tin nổi nhìn thật kỹ người trước mặt, xem đó có phải là Chính Hiền của cô hay không?

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Của Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.